

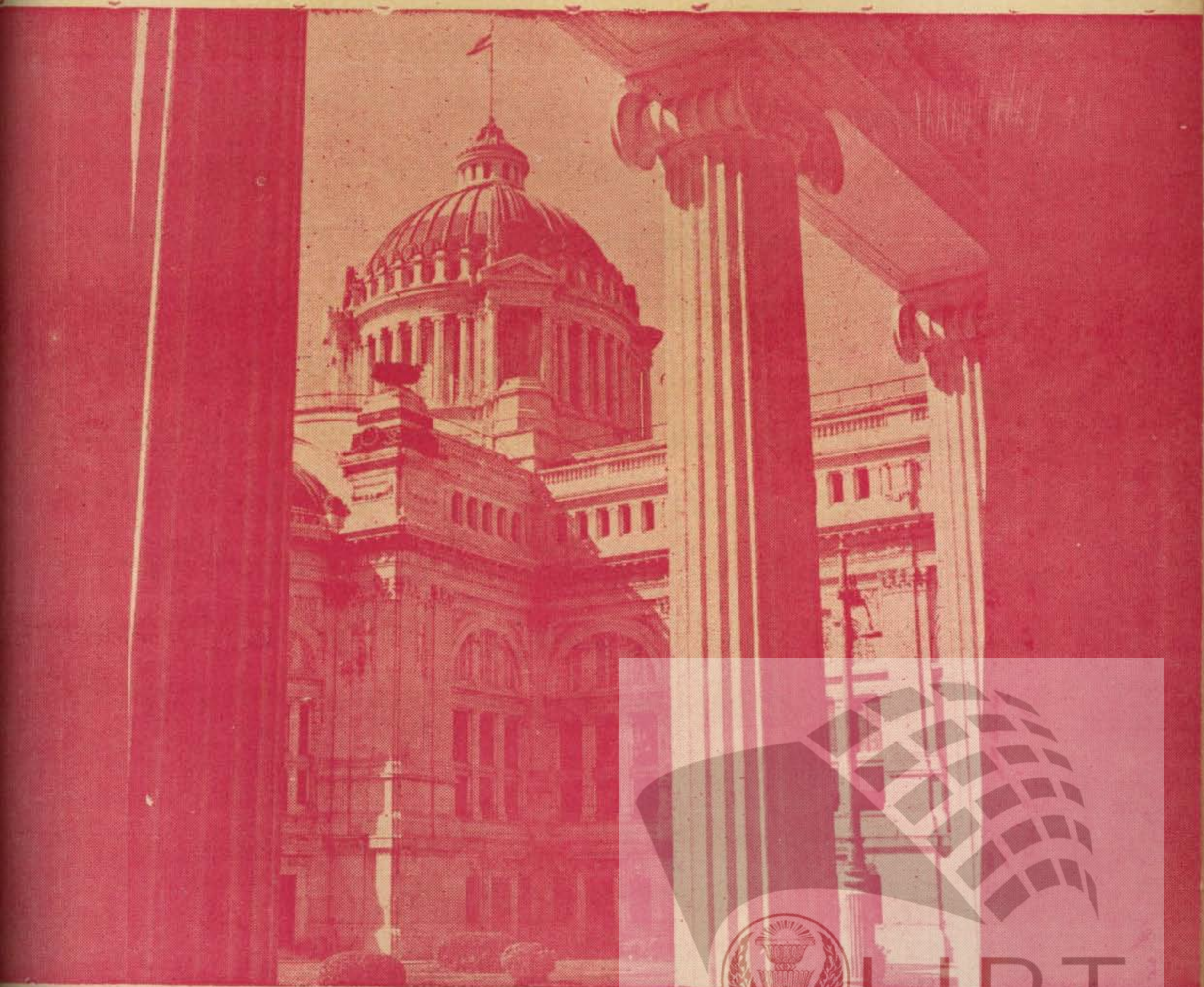

รัฐสภาไทย

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓๒

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ระเบียบการฝากสังคัมหรือ ?

การสงเคราะห์คนชราในเมืองไทย

LIRIT
 พระมหากษัตริย์ ทรงประเสริฐ
 Legislative Institutional Repository of Thailand

อนันต์ พยัคฆพันธ์

๑.๕๐

“ -- รัฐบาลหรือกระทรวงมหาดไทยจึงได้มุ่งหน้าขยายการ เทศบาล อันเป็นรากฐานของประชาธิปไตยออกไปให้มากที่สุด เทศบาลนั้นก็คือราษฎรรวมกัน เข้ามา ปกครองและ ทำนุบำรุง ท้องถิ่น ของตัว เอง ได้โดยตลอด ฉะนั้น เวลานี้กระทรวงมหาดไทยจึงได้มุ่งยึดหลัก การขยายการเทศบาลออกไปให้มากที่สุดที่จะทำได้ ยิ่งขยายออกไป เต็มทั้งประเทศได้ก็ยิ่งดี แต่อย่างไรก็ดีในบางท้องถิ่นที่ยังไม่เจริญ ถึงขั้นประกาศตั้งเป็นเทศบาล กระทรวงมหาดไทยอาจดำเนินการใน รูปฝึกหัดไปก่อนเรียกว่า สุขาภิบาล และสุขาภิบาล ก็คือการปฏิบัติ ตามระบบเทศบาล อันโลมเพื่อฝึกฝนให้รู้จักการปกครองตามระบบ การเทศบาล ซึ่งในวันข้างหน้าการเทศบาลก็เข้าไปแทนที่ ในเมื่อ บ้านเมืองมีความเจริญขึ้น การบริหารชนิดนี้ก็เพื่อเร่งรัดให้ราษฎรมี ความเข้าใจในระบบการปกครองประชาธิปไตย และเพื่อเดินไปสู่ การปกครองชนิดที่เทศบาลเป็นรากฐานอันสำคัญที่เขาใช้กันโดยทั่วไป และการจะฝึกหัดให้คนเราไปสู่การ ปกครองในระบบ ประชาธิปไตย ให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้นนั้น บัดนี้ก็มีสภาตำบลขึ้นตามลักษณะกฎหมาย ปกครองที่ได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๔๘๖ อันเป็นวิธีอันหนึ่งที่จะหัด ให้ราษฎรใกล้ชิด กำนันผู้ใหญ่ บำรุงบ้านเมืองของตน -- ”

ฯ พล.ฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
กล่าวโอวาทในพิธีเปิดการอบรมข้าราชการ ฯ
ณ โรงเรียนการปกครองของกระทรวงมหาดไทย ๑๒ กรกฎาคม ๒๔๘๘

LIART

รัฐสภา

สำนักงานอำนวยการ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๔๗๑๙๒

นายเจริญ บัณฑโร
(แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

เจ้าของและผู้อำนวยการ

นายประเสริฐ บัณฑโร
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายอาสา ทวีชัยนันต์
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

นายสมัคร อมาตยกุล
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายเชอ สุวรรณกานต์
ผู้จัดการ

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ
ที่ปรึกษา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ รับพิมพ์ เลขที่ ๑๗ ถนนแพ่งภูธร พระนคร

วัตถุประสงค์

★ เพื่อเผยแพร่ระบอบเสรีประชาธิปไตย
เพื่อเสนอ ข่าวสารวิชาการ ในวงงานรัฐสภา
และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

★ ทุกวันที่ ๗, ๑๔, ๒๑, และ ๒๘
ของเดือน

อัตราค่าบำรุง

๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท
จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑.๕๐ บาท

★ การเงินและบอกรับ

ส่งล่วงหน้า ในนาม ผู้จัดการ ที่ สำนักงาน
อำนวยการ (เช็กไปรษณีย์หรือชานาณัติ
โปรดสั่งจ่าย ป.ณ. บางกระบือ)

★ ส่งเรื่องบำรุง

ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วยที่สำนักงาน
อำนวยการ

LIIRT

สารบัญ

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓๒

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

		หน้า
บรรณาธิการแถลง		๕
การกระจายอำนาจ (ตอนที่ ๒) พระเป็นกาฝากสังคมหรือ ?	ดร. ทยุค บสงอุทัย	๕
การสงเคราะห์คนชราในเมืองไทย	พรหมทาจำวงจ้ ทองประเสริฐ	๑๗
งานของสภาผู้แทนราษฎร	อนันต์ พยัคฆ์พันธ์	๒๗
นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ บันทึกข่าว		๓๕
		๔๗
		๕๕

ฝากเงินไว้กับธนาคารออมสิน
มั่นคง ปลอดภัย
เพราะรัฐบาลเป็นประกัน

ไม้ - ไม้ - ไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

สังกัดกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตร

มีโรงเลื่อยผลิตไม้จากป่าขององค์การเอง

ข้าราชการ ประชาชน หน่วยราชการและต่างประเทศ

นิยมซื้อไม้สัก ไม้ยาง และไม้อื่น ๆ ขององค์การ ฯ

เพราะเชื่อมั่น ใ้กว่าซื้อไม้จากท้องถื่นคุณภาพและราคา

สำนักงานกลาง: อาคาร ๖ ถนนราชดำเนิน จังหวัดพระนคร โทร. ๒๓๒๔๗-๒๓๓๓๖

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บรรณานุกรมถ้อย

ที่กล่าวกันถึงเรื่องรัฐบาลกระจายอำนาจในขณะนั้น ก็คือ การที่
รัฐบาลแยกเอางานบางประเภท (เช่นการตำรวจนครบาล) ซึ่งรัฐบาลไม่
ประสงค์จะจัดดำเนินการเอง ไปมอบให้แก่ท้องถิ่น เช่นเทศบาล หรือไปมอบให้
แก่บริการสาธารณะเช่นมหาวิทยาลัย (ในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาชั้นอุดม) และ
โรงพยาบาลเอกชน (ในเรื่องเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล) เป็นต้น โดยให้
เทศบาลหรือบริการสาธารณะดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่จัดดำเนินการของตน
เองได้ภายในขอบเขตของกฎหมาย นี้เรียกว่า การกระจายอำนาจ แตกต่างกับ
การแบ่งอำนาจ อันเป็นแบบการปกครองซึ่งรัฐบาลรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง
แห่งเดียว ที่เข้าใจสืบต้นตอระหว่างการกระจายอำนาจกับการแบ่งอำนาจนี้ ก็
เพราะว่าในส่วนภูมิภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดดำรงตำแหน่งอยู่ต่อตำแหน่ง กล่าว
คือ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการส่วนภูมิภาค คือภายในจังหวัดชั้นต่อการบริหาร
ของรัฐบาลตำแหน่งหนึ่ง อีกตำแหน่งหนึ่งเป็นผู้บริหารกิจการส่วนจังหวัดมีฐานะ
คล้ายกับนายกเทศมนตรีของจังหวัด ภายใต้การควบคุมของสภาจังหวัดอยู่ด้วย

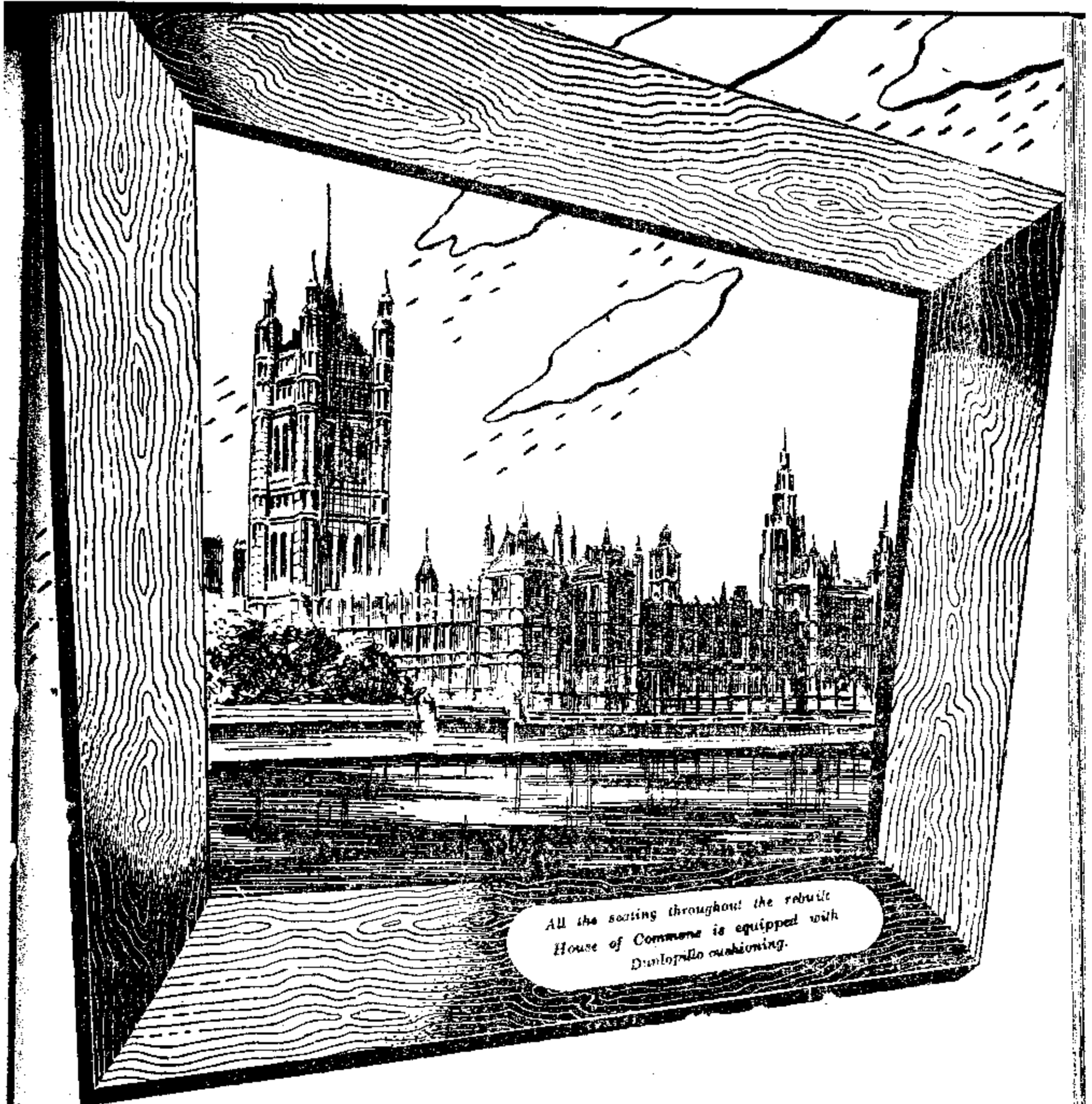

LIART

สรุปแล้วการกระจายอำนาจนั้นเป็นเรื่อง ซึ่งรัฐบาล มอบมาให้ราษฎรในท้องถิ่น ได้
ปกครองตนเอง ส่วนการที่รัฐบาลแบ่งอำนาจไปให้ส่วนภูมิภาคจัดทำนั้นเป็นเรื่อง
การจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลให้ไปดำเนินงานของรัฐบาลเอง โดยราษฎรในท้องถิ่น
ไม่มีส่วนไปเกี่ยวข้องด้วย ฉะนั้นจึงพิจารณาได้ว่า การปกครองแบบกระจายอำนาจ
ไปสู่ราษฎรโดยตรงเพื่อราษฎรจะได้ปกครองตนเอง ซึ่งเป็นการสมบูรณ์ถูกต้อง
ครบรูปตามระบบประชาธิปไตยนั้นมิอยู่ในรูปของเทศบาล (นคร, เมือง, ตำบล,
แต่อย่างใด) ส่วนสุขาภิบาลก็ดี หรือสภาตำบลก็ดี เป็นการกระจายอำนาจของ
รัฐบาลเพื่อฝึกหัดให้ราษฎรรู้จักช่วยกันเตรียมการ แสดงความคิดเห็นและทะนุ
บำรุงท้องถิ่นของตน เพื่อจะได้ขยายขยายท้องถิ่นและได้เข้าใจในวิธีการจัดตั้งของ
ท้องถิ่นเป็นเทศบาลต่อไป อย่างไรก็ดี การที่รัฐบาลมีนโยบายกระจายอำนาจให้
แก่เทศบาลมากยิ่งขึ้น และกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น (โดยทางสุขาภิบาลและ
สภาตำบล) เพื่อเป็นการฝึกหัดเตรียมการให้ราษฎรได้รู้จักปกครองตนเองยิ่งขึ้น
นั้น เป็นการกระจายอำนาจที่ถูกต้องตามหลักการและพึงสนับสนุนยิ่งนัก เพราะ
องค์การใดก็ตาม ถ้าประกอบด้วยบุคคลที่ราษฎรได้เลือกตั้งขึ้นมาอย่างสภา
เทศบาลแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ในการที่จะฝึกฝนบุคคลนั้นให้เข้าใจเรื่องการเมือง
ในระบบประชาธิปไตยได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ และบังเกิดความเจริญก้าวหน้า
แก่ประเทศชาติอันเป็นส่วนรวมของราษฎรเองได้ในที่สุด.

★

DUNLOPILLO ในอาคารทันสมัย

สถาปัตยกรรมประเทศอังกฤษที่สร้างใหม่ ซึ่งจำเป็นใช้วัสดุที่
 มาตรฐานอันสูงส่งสัมเกียรติ เป็นตัวอย่างนำพ่วงไปยังความ
 สบายในอาคารหนึ่งแห่ง DUNLOPILLO ตามอาคารต่างๆ นอก
 นี้จากอาคารระบายได้ง่ายและทนทานเป็นพิเศษแล้ว
 DUNLOPILLO ยังให้อาหารมรสุม ไม่ยวบยหรือเคี้ยวรูปเลย ทั้งประ

หยัดการซ่อมทั้งหมด ขอเชิญชวนช่างออกแบบติดต่อบริษั
 ดันล็อปก่อนเลือกอนDUNLOPILLOแบบใหม่ เพราะรายการเปลี่
 แผลงเล็กน้อยในการให้แบบยอมนำมาซึ่งประโยชน์ได้มากซึ่ง
 มีแบบมาตรฐานไว้ให้เลือกมากมาย เรามีเจ้าหน้าที่พิเศษสำห
 วยข้อถามและปัญหาต่างๆ ของช่างออกแบบไว้พร้อมมูลคว

บริษัท ยาง ดันล็อป จำกัด ลอนดอน

ผู้ประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางฟองน้ำ

ผู้แทนจำหน่ายและผู้เดียวในประเทศไทย - บริษัท แองโกล-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ท่านผู้ซื้อสลากกินแบ่ง ฯ

จะประสบโชคหลายชั้น

ก่อนนอกจากมีหวังได้ถูกรางวัลแล้ว ท่านยังมีใจคอง่องแผ้วเมื่อไปชม
การออกสลาก กำหนดวันที่ ๕-๑๐-๑๕-๒๐-๒๕ และ ๓๐ ของทุก ๆ เดือน
โดยมีดนตรี จำอวด ไว้ต้อนรับท่าน มีอาหารและเครื่องดื่มจำหน่ายราคาพอสมควร
คอนกลางคืนของวันออกสลาก และทุก ๆ วันเสาร์มีการถ่ายทอดที่เวทีกลางน้ำ
สุภาพชนเข้าร่วมรื่นเริงได้ทั่วกัน

ไปรคอย่าพลาดโอกาสอันสำคัญนี้เสีย

รายนามคณะกรรมการบริหารสลากกินแบ่งรัฐบาล

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์	ประธานกรรมการ
พลโท พระยาสุรเสนาเดโชไชย	กรรมการ
พลตรี พระสุริยศักดิ์	กรรมการ
พระยาพิชัยนาคร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
นายโชติ คุณะเกษม	ผู้อำนวยการ
นายกระวี ฉัตรภูติ	รองผู้อำนวยการ
นายสงวน จันทรสาขา	เลขานุการทั่วไป

LI RT

การกระจายอำนาจ

โดย ดร. หยุต แสงอุทัย

Δ

(ตอนที่ ๑ ลงพิมพ์ในฉบับที่ ๒๗, ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕)

ตอนที่ ๒

ตอนที่แล้วมา ขำพเจ้าได้กล่าวถึงเรื่องกระจายอำนาจ (Decentralisation) ยังไม่จบ ฉะนั้นในตอนนี้ ขำพเจ้าขอกล่าวต่อไป

การที่ขำพเจ้าเลือก เอาเรื่อง กระจายอำนาจ มากล่าวนี้ ก็เพราะเห็น ว่าเป็น เรื่องที่ กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชน เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้จัดให้มีการประชุมผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด และ มหาดไทยภาค เมื่อเร็ว ๆ นี้ ซึ่งได้มีการกล่าวถึง การกระจายอำนาจอยู่มาก และที่ประชุมก็ได้มีมติเสนอแนะในเรื่องนี้ไปแล้ว แต่คณะรัฐมนตรี ยังไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อเสนอนั้น เฉ่นแต่เรื่องการจัดงบประมาณทางจังหวัดเรื่อง เดียวซึ่งคณะรัฐมนตรีลงมติให้จัดงบประมาณรายจ่ายเป็นรายจังหวัด โดยให้จังหวัดเสนอ งบประมาณรายจ่ายสำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาคตรงไปยังกระทรวงการคลัง พร้อมกับ เสนอสำเนาไปยังกระทรวงทบวงกรมเพื่อตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป ซึ่งในเรื่องนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติ วิธีการงบประมาณ ให้สอดคล้อง กับมติของ คณะรัฐมนตรีตั้ง

LIART

กล่าวข้างต้น แต่ในระหว่างที่นโยบายของรัฐมาดยังไม่แน่ชัด บทความนี้จึงได้แต่กล่าวถึงหลักวิชาและฐานะที่เป็นอยู่ในกฎหมายปัจจุบันเท่านั้น

เท่าที่ข้าพเจ้าได้สังเกต ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีบางท่านยังเอาความคิดเรื่องการกระจายอำนาจ (Decentralisation) กับการแบ่งอำนาจให้ส่วนภูมิภาคไปดำเนินการ (Deconcentration) ประปนกัน ความจริงเรื่องการกระจายอำนาจนั้น เป็นลักษณะของการปกครองที่ตรงกันข้ามกับการรวมอำนาจปกครองไว้ที่ศูนย์กลาง (Centralisation) เพื่อเป็นการประสานงานของรัฐ เช่น กระทรวงหนึ่ง ๆ จัดเป็นศูนย์กลางสำหรับบังคับบัญชาราชการของกระทรวงนั้นตลอดทั้งราชอาณาจักร โดยมีเจ้าพนักงานของกระทรวงซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาตามลำดับชั้นเริ่มตั้งแต่รัฐมนตรีปลัดกระทรวง อธิบดี หัวหน้ากอง หัวหน้าแผนกและเสมียนพนักงาน ในกรณีที่กระทรวงทบวงกรมมีงานที่จะต้องปฏิบัติในท้องถิ่นต่าง ๆ กระทรวงทบวงกรมย่อมจะจัดให้มีการดำเนินงานต้องวิธีกล่าวคือ

(๑) ส่งข้าราชการไปประจำทำงานยังส่วนภูมิภาค คือ จังหวัดและอำเภอ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามเขตท้องที่ของการปกครอง เช่น ตำรวจภาค จังหวัด ก็มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในกิจการตำรวจภายในเขตจังหวัดที่ตนประจำอยู่ ในกรณีนอกจากตำรวจจังหวัดจะฟังคำสั่งบังคับบัญชาจากอธิบดีกรมตำรวจซึ่งรับนโยบายจากกระทรวงการคลังมาปฏิบัติแล้ว กฎหมายยังได้กำหนดให้ตำรวจจังหวัดต้องอยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชานำปฏิบัติการ เพื่อควบคุมให้มีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามนโยบายทางด้านตำรวจตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือ อธิบดีกรมตำรวจ นอกจากนี้เพื่อความคุ้มครองปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดและตำรวจจังหวัด กฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการภาค มีอำนาจตรวจตราแนะนำผู้ว่าราชการจังหวัดและตำรวจจังหวัดอีกชั้นหนึ่ง สำหรับงานด้านตำรวจ ผู้ว่าราชการภาคมีตำรวจภาคเป็นผู้ช่วยในการตรวจ ตามกฎหมายปัจจุบันผู้ว่าราชการภาคไม่ใช่เป็นผู้บังคับบัญชาผู้ว่าราชการจังหวัดดังแต่ก่อน คือมีแต่อำนาจในการ

ตรวจตราและให้คำแนะนำเท่านั้น ซึ่งรวมถึงอำนาจที่จะรายงานผลของการตรวจตราไปยัง
กระทรวงทบวงกรมด้วย การที่อำนาจตรวจตราของผู้ว่าราชการภาคแยกออกจากอำนาจปฏิบัติ
การของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถรับผิดชอบต่อคณะรัฐมนตรี
และกระทรวงทบวงกรมได้เต็มที่ ซึ่งผิดจากกฎหมายเดิมซึ่งงานในจังหวัดผู้ว่าราชการจังหวัดตั้ง
ไปอย่างหนึ่ง แต่ผู้ว่าราชการภาคอาจตั้งไปอีกอย่างหนึ่งได้ ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่
สามารถรับผิดชอบในงานของจังหวัดได้เต็มที่ ซึ่งในปัจจุบันงานของจังหวัด ผู้ว่าราชการ
จังหวัดย่อมจะรับผิดชอบได้เต็มที่ โดยที่อำนาจและความรับผิดชอบเป็นของคู่กัน ฉะนั้นเมื่อ
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความรับผิดชอบ ก็ต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจที่จะให้คุณและ
ให้โทษแก่ข้าราชการซึ่งกระทรวงทบวงกรมส่งไปประจำทำงานที่จังหวัดตามสมควร จึงได้มีการ
แก้ไขอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการแต่งตั้ง เลื่อนอันดับ และเลื่อนชั้นเงินเดือนเท่ากับอำนาจ
ของอธิบดี จนมีบางท่านเข้าใจว่าจังหวัดมีลักษณะเป็นกรม ๆ หนึ่ง ซึ่งความจริงไม่ใช่เช่นนั้น
เพราะตามกฎหมายปัจจุบันเป็นแค่เพียงรัฐบาลแบ่งอำนาจให้ส่วนภูมิภาคไปดำเนินการ เป็นเหตุเป็น
ผลของรัฐบาลเท่านั้น งานต่าง ๆ ยังเป็นงานของรัฐบาล คือของกระทรวงทบวงกรมอยู่ และ
งานของกระทรวงทบวงกรมนี้ย่อมเกิดจากนโยบายของรัฐบาลซึ่งแสดงต่อสภาผู้แทนราษฎร และ
ต่อสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยโดยลงมติให้ความไว้วางใจรัฐบาล และการที่กฎหมายให้
อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างเต็มที่นั้นก็เพราะกฎหมายกำหนดหน้าที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้อง
ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง และคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี และกระทรวง
ทบวงกรม ทั้งนี้เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายของรัฐบาลนั่นเอง และโดยวิธีนี้วิธีเดียวเท่านั้นที่
รัฐบาลจะอยู่ในฐานะที่จะรับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินต่อสภาผู้แทนราษฎรได้ ความ
ที่กล่าวมาแต่จะเห็นได้ว่าการเพิ่มอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดให้มากขึ้นตาม กฎหมาย ว่าด้วย การ
บริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนตามที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่
นั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องกระจายอำนาจ เพราะอำนาจยังรวมอยู่ที่ศูนย์กลาง คืออยู่ที่รัฐบาลกลาง
ผู้ว่าราชการจังหวัดยังเป็นข้าราชการของรัฐบาลกลางอยู่ เป็นแค่แทนที่รัฐบาลกลางจะรวมอำนาจ

(Concentrate) ไว้ที่กระทรวงทบวงกรม รัฐบาลกลางก็แบ่งอำนาจไปให้ผู้ว่าราชการภาคบ้าง โดยแบ่งอำนาจตรวจตราควบคุมให้ไป และแบ่งอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบ้าง โดยแบ่งอำนาจในการปฏิบัติการในท้องถิ่นให้ไป เพื่อให้มีการปฏิบัติราชการของรัฐบาลกลางให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของท้องถิ่นแต่ละประชาชนซึ่งในจังหวัดต่าง ๆ นี้ไม่เหมือนกัน การแบ่งอำนาจให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคไปดำเนินการนี้เรียกว่าการแบ่งอำนาจ และไม่ใช้การกระจายอำนาจตามที่เข้าใจไว้ชวณกันอยู่ทุกวันนี้

(๒) กระทรวงทบวงกรมอาจจัดตั้งข้าราชการของตนเป็นหน่วยปฏิบัติงานของราชการบริหารส่วนกลาง แต่ส่งไปประจำยังท้องที่ (field-work) เพื่อปฏิบัติงานอันเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมนั้น ๆ หน่วยปฏิบัติงานของราชการบริหารส่วนกลางนั้นมีความคล้าย เช่น งานทางหลวงแผ่นดิน และงานชลประทาน หน่วยปฏิบัติงานของราชการบริหารราชการส่วนกลางแต่ถูกส่งไปประจำท้องที่ นี้ ไม่อยู่ในบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด และไม่อยู่ในการตรวจตราของผู้ว่าราชการภาค แต่อยู่ในบังคับบัญชาของกระทรวงทบวงกรม แม้ว่าจะถูกส่งไปปฏิบัติงานยังจังหวัดต่าง ๆ ก็ตาม ส่วนปัญหาที่ว่างงานใดควรระงับให้เป็นงานของราชการบริหารส่วนกลาง แต่จัดเป็น field-work และงานใดควรระงับให้เป็นงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาคนี้ ต้องพิจารณาจากประเภทของงานตลอดจนการที่จะปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีสัมฤทธิ์ภาพและประหยัด

ตามที่กล่าวมาแล้วแสดงว่า การแบ่งอำนาจให้ส่วนภูมิภาคจัดทำ นั้น เป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะพิจารณา โดยมีความมุ่งหมายที่จะให้นโยบายของรัฐบาลสัมฤทธิ์ผลเป็นสำคัญ แต่ก็จะกล่าวความหลักวิชาแต่ว่าดังนี้

๑. กิจการใดที่จะมอบให้เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค และกิจการใดที่จะให้คงไว้เป็นราชการบริหารส่วนกลางนั้น ควรพิจารณาจากสภาพของกิจการนั่นเอง กล่าวคือ เป็นกิจการที่ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของท้องถิ่นและประชาชน การกำหนดให้เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค ย่อมทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอสามารถกำหนดรายละเอียดใน

การดำเนินงานให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและประชาชนได้ แต่ถ้าเป็นกิจการที่ต้องการการประสานงานที่จะจัดทำในหลายจังหวัด หรือเป็นกิจการที่ต้องทำเป็นระเบียบเดียวกัน การจัดไว้ให้เป็นราชการบริหารส่วนกลางก็เป็นประโยชน์ เพราะเป็นโอกาสให้ได้มีการปฏิบัติงานเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน (Uniformity) และเป็นการประหยัดตัวข้าราชการและเครื่องมือเครื่องใช้ เพราะอาคารสถานที่รพก่าตั้งมาใช้ในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งมีความจำเป็นร่วมกันได้

๒. ลักษณะของงานใดมีคุณภาพสูง ต้องการวิชาเทคนิคมาก เช่นการก่อสร้าง การชลประทาน การสร้างสะพาน การจัดให้เป็นราชการบริหารส่วนกลางย่อมช่วยให้กระทรวงทบวงกรมได้มีโอกาสควบคุมงานโดยใกล้ชิด ให้ตรงกับหลักวิชาและนโยบาย แต่ถ้าลักษณะของงานเป็นแต่การปฏิบัติงานเป็นกิจวัตรประจำวัน (Routine) หรือมีลักษณะเป็นการรักษา เช่นการรักษากถนน รักษาการชลประทานที่ทำสำเร็จแล้วให้คงอยู่ในสภาพเดิม ถ้าจัดให้เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคก็จะช่วยให้มีการสอดส่องตรวจตราได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

๓. ถ้าลักษณะของงานเป็นการกระ ทำเป็นครั้ง คราวเท่าที่ความจำเป็นเกิดขึ้น เช่น การปราบปรามโรคระบาดสัตว์พาหะ การที่จะจัดให้เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคย่อมเป็นการหมดเปลือง เพราะจะต้องจัดตำรองไว้ทุกจังหวัด ฉะนั้นจึงจัดไว้เป็นราชการบริหารส่วนกลางซึ่งสามารถที่จะโยกย้ายไป ดำเนินการ ใน ทุกจังหวัด ตามแต่จะมีความจำเป็นเกิดขึ้นไม่ได้

๔. จะต้องวินิจฉัยให้ผู้บังคับบัญชา ในราชการบริหารส่วน กลางควบคุม การปฏิบัติราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้สอดคล้องกับนโยบาย ของรัฐบาล ทั้งให้การปฏิบัติ ราชการได้เป็นไปอย่างมีสัมรรตภาพด้วย

ส่วนการกระจายอำนาจ เป็นการแยกเอางานจากรัฐบาลกลางมาให้แก่ (๑) บริการสาธารณ เช่น สถานีในการรักษาพยาบาล หรือ มหาวิทยาลัย หรือ (๒) ท้องถิ่น เช่น เทศบาล โดยให้บริการสาธารณ หรือท้องถิ่นมีอำนาจที่จะจัดกิจการของตนเอง (Autonomy) ภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย แต่การกระจายอำนาจที่สำคัญได้แก่การกระจายอำนาจไปให้แก่

ราษฎรในท้องถิ่นเพื่อให้ปกครองตนเอง ในขณะที่การกระจายอำนาจที่สมบูรณ์ครบรูปได้แก่
 เทศบาลอย่างเดียวนั้น ส่วนสุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ยังกำหนดให้ข้าราชการ
 ของรัฐบาลกลางทำหน้าที่บริหารงานอยู่ หากใช้เป็นการบริหารโดยราษฎรในท้องถิ่นบริหาร
 กิจการของตนเองอย่างที่เป็นอยู่ในเทศบาลไม่ จึงนับว่าเป็นสภาพการณ์ชั่วคราว กล่าวคือท้องถิ่น
 ใดที่จัดตั้งเป็นสุขาภิบาลนั้น ถ้าต่อไปได้เจริญพอที่จะจัดตั้งเป็นเทศบาลได้ ก็จะต้องพยายาม
 จัดตั้งเป็นเทศบาล ส่วนท้องถิ่นใดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งต่อมาเจริญพอจะจัดตั้งเป็น
 สุขาภิบาลได้ ก็ต้องจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล และจะต้องดำเนินการตั้งถ่วงน้ำหนักว่าท้องถิ่นที่ท้องถิ่น
 ในจังหวัดจะจัดตั้งเป็นเทศบาลหมด หรือจะถ่วงอีกอย่างหนึ่งก็คือ เทศบาลเป็นการกระจาย
 อำนาจรูปเดียวที่ถูกต้อง เพราะมีวิธีการให้ราษฎรในท้องถิ่นได้อำนาจการปกครองท้องถิ่นของ
 ตนเอง แทนที่จะให้ข้าราชการของรัฐบาลไปปฏิบัติจัดทำเช่นสุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วน
 จังหวัด สำหรับสภาพการณ์ในขณะนี้ยังไม่มีความหมายกำหนดรายละเอียด คงมีแต่ระเบียบ
 ปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย ฉะนั้นจะต้องรอรายละเอียดต่อไป

เมื่อท่านได้ทราบว่า การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเป็นกรณีที่รัฐกระจายอำนาจ
 มาให้ราษฎรในท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง และต่างกับการแบ่งอำนาจให้ส่วนภูมิภาคจัดทำ ซึ่ง
 เป็นเรื่องการจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลให้ดำเนินงานของรัฐบาลเอง โดยราษฎรในท้องถิ่นไม่ได้มี
 ส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย และการที่ความเข้าใจในระหว่างการกระจายอำนาจ ก็มีการแบ่งอำนาจ
 ให้ส่วนภูมิภาค ยิ่งไร้อีกกันอยู่ ก็เพราะบุคคลคนเดียวมีฐานะสองฐานะ เช่นผู้ว่าราชการ
 จังหวัดย่อมเป็นข้าราชการของรัฐบาลในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นเรื่องการแบ่งอำนาจ
 แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นผู้บริหารกิจการส่วน จังหวัดของ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ภายใต้การ
 ควบคุมของสภาจังหวัด ท่านเองเดียวกับนายกเทศมนตรีซึ่งเป็นเรื่องการกระจายอำนาจไม่ครบ
 รูปด้วย เช่นเดียวกับนายอำเภอก็มีฐานะสองฐานะคือในฐานะหนึ่งเป็นข้าราชการของรัฐบาลใน
 ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ส่วนในอีกฐานะหนึ่ง เป็นประธานกรรมการสุขาภิบาล ซึ่งเป็น
 เรื่องของการกระจายอำนาจไม่ครบรูปด้วย ฉะนั้นความสำคัญจึงอยู่ที่ลักษณะของงาน กล่าวคือ

ถ้าเป็นกิจการของเทศบาล กิจการของสุขาภิบาล หรือกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็เป็นเรื่องการกระจายอำนาจซึ่งเป็นเรื่องของท้องถิ่นโดยแท้ และเป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่ต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร เว้นแต่ความบกพร่องในการควบคุมซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ ๆ กฎหมายกำหนดให้รัฐบาลมีหน้าที่ ส่วนเรื่องการแบ่งอำนาจเช่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของรัฐบาลในจังหวัดนั้น เป็นเรื่องของรัฐบาลเอง และรัฐบาลจะต้องพิจารณาว่าจะแบ่งอำนาจอย่างไร รัฐบาลจึงจะอยู่ในฐานะที่จะตั้ง และ ควบคุมการปฏิบัติการณ์รัฐบาลเองสามารถรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรได้

ข้อควรสังเกตมีว่า เมื่อพูดถึงการกระจายอำนาจแล้ว เรามักคิดว่ามีแต่ส่วนระดับเดียว ความจริงการรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง กับการกระจายอำนาจ มีทั้งข้อดีข้อเสีย ฉะนั้นจึงควรพิจารณาข้อดีข้อเสียของการรวมอำนาจและการกระจายอำนาจในทางหลักวิชาไว้บ้าง เพราะอย่างน้อยก็ทำให้เราได้มีโอกาสนำมาประกอบการพิจารณาว่า การกระจายอำนาจของเราควรเป็นไปในขอบเขตเพียงใด เพราะเราไม่มีประวัติศาสตร์อย่างสหรัฐอเมริกาซึ่งประกอบด้วยดินแดนที่เป็นอิสระในการปกครองตนเองอยู่เดิม และโดยเหตุนี้มตรัฐต่าง ๆ จึงหวงแหนและสงวนอำนาจของตนไว้ จนถึงกับรัฐธรรมนูญต้องกำหนดให้รัฐบาลกลางมีอำนาจดำเนินการโดยจำกัด คอนหน้าจะโต้เถียงกันข้อดีข้อเสียในเรื่องทั้งสองนี้ในทางหลักวิชาต่อไป.

ประกาศ

เรื่อง การขอตกลงไฟฟ้าชั่วคราวในงานรื่นเริงต่าง ๆ

ด้วยปรากฏว่าในงานรื่นเริงต่าง ๆ เจ้าภาพมักจะยื่นคำขอให้การไฟฟ้า
กรุงเทพไปทำการติดตั้งโคมไฟประดับสถานที่ในระยะเวลาอันสั้น เป็นเหตุ
ให้ลูกค้าหลักและบางครั้งก็ไม่อาจรับใช้ท่านผู้อุปการคุณเป็นอย่างดีได้ เพราะ
อาจไม่มีพัสดุสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้ จำต้องหาซื้อเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการ
ของเจ้าภาพ ฉะนั้นเพื่อบริการให้ท่านต้องผัดหวัง การไฟฟ้ากรุงเทพขอให้ท่าน
แจ้งความจำนงขอตกลงไฟฟ้าชั่วคราวต่อ การไฟฟ้ากรุงเทพ ก่อนวันงานอย่าง
น้อย ๓ วัน มิฉะนั้นการไฟฟ้ากรุงเทพอาจไม่สามารถสนองความต้องการของ
ท่านได้ก็จะเสียดายงาน

การไฟฟ้ากรุงเทพ

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
น้ำตาลผสม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่ที่วังแดง ถนนหลวง พระนคร

โทรศัพท์ ๒๒๘๗๒, ๒๓๖๖๖, ๒๐๑๘๓ โทรเลขย่อ "น้ำตาล"

นายเลื้อน พงษ์ โสภณ ผู้อำนวยการ

LI RT

พระเป็นกาฝากสังคมหรือ ?

โดย พระมหาอำนาจ กองประเสริฐ

Δ

ในยุคที่โลกวิวัฒนาการไปสู่ความเจริญในด้านวิทยาการแผนใหม่อย่างในปัจจุบัน
นั้น เรามักจะได้ยินคำพูดที่ว่า “พระเป็นกาฝากสังคม” กันหนาหูทีเดียว คำพูดประโยคนั้น
มักออกมาจากปากนักศึกษา ผู้ได้รับความรู้ในวิทยาการแผนใหม่เป็นส่วนมาก ทั้งนี้โดยที่
ท่านนักศึกษาเหล่านั้นพิจารณาเห็นว่า พระซึ่งรวมถึงตามเนรด้วย ไม่ได้ก่อให้เกิดวัตถุใด ๆ
ขึ้นมาเลย มีแต่คอยทำให้วัตถุต่าง ๆ หมดเปลืองไปถ่ายเดียว ฉะนั้น จึงว่า เป็นผู้ทำลาย
เศรษฐกิจของประเทศชาติ เป็นกาฝากซึ่งคอยสูบเลือดเนื้อ แรงงานของสังคม โดย
ไม่ก่อให้เกิดวัตถุใด ๆ ขึ้นมาเลย

ก่อนที่จะได้แก้อธิบายในปัญหาข้อนี้ ซึ่งถาดังกล่าวออกไปอย่างกว้างขวาง
ในวงนักศึกษานั้น เราควรจะได้พิจารณาดังคำว่า “กาฝาก” ซึ่งเป็นหัวใจของเรื่องนี้เสียก่อน
ว่าหมายความว่าอะไร “กาฝาก” (Parasite) เป็นชื่อพันธุ์ไมชนิดหนึ่งซึ่งอาศัยต้นไม้อื่น ๆ
เป็นอยู่ แม้กาฝากจะมีลักษณะลำต้นไม่ใหญ่โตนัก แต่ก็ขยายพืชพันธุ์ออกไปได้อย่างรวดเร็ว
เมื่อได้อาศัยเกาะอยู่บนต้นไม้ต้นใดต้นหนึ่งแล้ว ก็จะเกาะแน่น ไม่ยอมลงจากต้นไม้ นั้น จนกว่า
จะมีใครไปพรากมันออก เมื่อกาฝากนี้ได้เกาะลงบนต้นไม้แล้ว มันก็จะหยั่งรากลงดูดอาหาร
จากต้นไม้พุ่มนั้นเองขึ้นไปเลี้ยงลำต้นของมัน ทั้งนี้ก็จะดูตามแพร่พันธุ์ออกไปได้อย่างรวดเร็ว

LI RT

ถ้าต้นไม้โตมาก ฝนน้ำก็จะเหี่ยวแห้งลงทุกที ^{๕๕} ทงเพราะอาหารที่คนคุณขึ้นไป ^{๕๕}
ถ้าต้นไม้ ได้ถูกกาฝากแย่งเอาไปเสียส่วนหนึ่ง ทำให้ต้นไม้ขาดแคลนอาหารลงทุกที ^{๕๕}
กาฝากที่จำนวนมากขึ้นเพียงใด ก็หมายความว่าต้นไม้ที่พลอยสูญเสียอาหารไปมากเพียงนั้น ^{๕๕}
เป็นเงาตามตัว ต้นไม้ที่จำต้องเสียพลังงานในการแสวงหาอาหารให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ได้ ^{๕๕}
ปริมาณเพียงพอแก่การที่จะนำไปเลี้ยงลำต้น ^{๕๕} แต่ลำต้นไม้มีความสามารถไม่เพียงพอที่จะหา ^{๕๕}
อาหารมาทดแทนส่วนที่เสียไปได้ ต้นไม้ก็จะขาดอาหาร ในที่สุดก็ถึงวาระสุดท้าย คือ ^{๕๕}
ต้องยืนต้นตายไปเอง เพราะเหตุนี้ กาฝากจึงชื่อว่าเป็นภัยต่อสังคมแห่งรัฐชาติทั้งหมด ^{๕๕}
ชาวสวนรู้ว่ากาฝากไม่มีประโยชน์อะไรต่อต้นไม้เลย ซ้ำกลับเป็นโทษอันยิ่งใหญ่เสียอีก ฉะนั้น ^{๕๕}
เราจึงต้องพยายามวิตรอนกาฝากอยู่เสมอ ไม่ยอมให้เกิดมีขึ้นบนต้นไม้ของคนเป็นอันขาด บางที ^{๕๕}
ถึงกับต้องตั้งงบประมาณไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะด้วยซ้ำไป ^{๕๕}

พระเป็นกาฝากสังคมจริงหรือ ?

คราวนี้เราควรหันกลับมาพิจารณาดูบ้างว่า พระทำประโยชน์อะไรให้เกิดแก่สังคม ^{๕๕}
บ้างหรือเปล่า ? พระเป็นผู้เกาะสุบโดहितและแรงงานของสังคมโดยไม่ได้ก่อประโยชน์ให้แก่ ^{๕๕}
สังคมเลยหรือ ? ถ้าเรารู้จักพิจารณาโดยความเป็นธรรมแล้ว ใครจะกล้ายืนยันว่าพระไม่ได้ ^{๕๕}
ทำประโยชน์อะไรให้เกิดแก่สังคมเลย ^{๕๕}

พระต้องดำรงชีพอยู่ด้วยการขออาหารจากชาวบ้าน แต่การขอของพระเป็นการ ^{๕๕}
ขอที่ไม่เหมือนกับการขอของคนทั่วไป พระจะไม่เอ่ยปากขออาหารจากชาวบ้านเลย ใครจะให้ ^{๕๕}
หรือไม่ให้ก็ได้ พระไม่ได้ใช้อำนาจขู่เข็ญ ^{๕๕} ไม่ได้ใช้เดห์เหลี่ยมอะไรในการที่จะบังคับให้ ^{๕๕}
ชาวบ้านต้องถวายอาหารแก่ตน ชาวบ้านดำรงไว้ซึ่งสิทธิทุกอย่างในการที่จะให้หรือไม่ให้ ถ้า ^{๕๕}
เขาเห็นว่าพระได้ทำประโยชน์ให้แก่เขา เขาก็ยอมให้ด้วยความยินดีและความเต็มใจ เมื่อใด ^{๕๕}
เขาไม่เห็นความสำคัญขอพระ เขาก็ไม่ให้ ในสมัยพุทธกาลก็เคยมีตัวอย่างเหมือนกัน ที่ชาวบ้าน ^{๕๕}
พร้อมใจกันปฏิเสธพระโดยไม่ยอมถวายอาหารแก่พระเลย ^{๕๕} ทงนี้ เพราะเหตุว่าพระไม่ได้ประพฤติ ^{๕๕}

พระเป็นกาฝากสังคมหรือ ?

๑๘

ปฏิบัติอยู่ในขอบเขตของสมณะ ซึ่งก็ไม่มีใครสามารถที่จะไปบังคับชาวบ้านเหล่านั้นได้ ต่อเมื่อเราเห็นว่าพระปฏิบัติตนถูกต้องตามสมณวิสัยแล้ว เขาก็ยินดีถวายอาหาร เครื่องนุ่งห่มให้ท่านอีก เรื่องนี้แสดงให้เห็นดีทิวของชาวบ้านที่อยู่แล้ว

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ล้วนมีหน้าที่ด้วยกันทั้งสิ้น แต่จะตั้งแต่ละอย่างย่อมมีหน้าที่ไม่เหมือนกัน สุดแต่ความสามารถของคน ไม่ต้องดูอื่นไกลเลย แม้ในร่างกายของเราก็เองก็จะเห็นได้ว่า อวัยวะทุก ๆ ส่วนของเราซึ่งรวมเป็นสังคมย่อย ๆ สังคมหนึ่ง แต่แต่ละส่วนของร่างกาย ล้วนแต่มีหน้าที่ต่าง ๆ กันทั้งสิ้น เช่น ตา มีหน้าที่ดู หู มีหน้าที่ฟัง จมูก มีหน้าที่ดมกลิ่น ลิ้น มีหน้าที่ชิมรส เป็นต้น เราจะเห็นว่าแต่ละอย่างแต่ละส่วนมีหน้าที่โดยเฉพาะไม่เหมือนกันเลย ทุกส่วนของร่างกายเมื่อได้รับหน้าที่อันใดแล้ว มันก็จะต้องปฏิบัติตามหน้าที่นั้น ๆ อย่างซื่อตรง และไม่ยอมที่จะปฏิบัติให้เกินหน้าที่หรือนอกหน้าที่ของตน แม้บางครั้งเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ ก็อาจจะใช้แทนกันได้บ้าง แต่ก็ไม่ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะไม่ใช่ความถนัดของตน เช่น ตา ไม่สามารถใช้ดูกลิ่นได้ จมูก ไม่สามารถใช้เคี้ยวอาหารได้ หู ไม่สามารถใช้ชิมรสได้ เป็นต้น ถ้าอวัยวะเหล่านี้เกิดเกยงอนกันขึ้น เช่น มืออาจพูดว่า (ถ้าพูดได้) “ท้องไม่ได้ทำอะไรเลย คอยแต่จะกินท่าเดียว ตมทำงานแทบตาย กลับไม่ได้กินอะไร ต้องส่งไปให้ท้องกินหมด” แล้วเกิดปฏิวัติไม่ยอมทำงานเพื่อส่งอาหารไปให้ท้อง ท้องเมื่อไม่ได้รับอาหาร ก็ย่อมทิวโหย จะต้องร้องเตือนมือให้รู้สำนึก ถ้ามือยังไม่ยอมละปฏิญานะ ไม่ยอมปฏิบัติตามหน้าที่ คือ ไม่ส่งอาหารไปให้ท้อง เมื่อท้องไม่ได้รับอาหาร ก็จะมีคามทิว กระทบ เมื่อไม่ได้รับอาหารก็จะถึงแก่ความตายในที่สุด แต่หาใช่ท้องเท่านั้นที่ตายไป แม่มือก็ต้องตายตามไปด้วย นี่เป็นผลของความเกยงอนกัน เป็นผลของการไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่ของตน ในที่สุดสังคมย่อย ๆ นั้นก็จะถึงความหายนะด้วยกันทั้งสิ้น

ในสังคมของมนุษย์ก็เช่นเดียวกัน ทุกคนย่อมมีหน้าที่ต่าง ๆ กัน ตามความรู้ ความสามารถของแต่ละคน บางคนก็เป็นชาวนา บางคนก็เป็นชาวสวน บางคนก็เป็นข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ฯลฯ แม้ว่าทุกคนจะมีอาชีพต่าง ๆ กันก็ตาม แต่ทุกคนอยู่ในโลกเดียวกัน

LIART

ยอมมีความเกี่ยวพันกัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะเราจะอยู่คนเดียวในสังคมหาได้ไม่
 ทุกคนจะต้องพึ่งพาอาศัยกัน ชาวนามีหน้าที่ผลิตข้าวเพื่อเลี้ยงพลโลก ชาวประมงมีหน้าที่จับปลา
 เพื่อความหนาที่เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ทหารมีหน้าที่เป็นวีรของชาติ ตำรวจเป็นผู้มีหน้าที่
 รักษาความสงบภายในประเทศ ฯลฯ ทุกคนล้วนมีหน้าที่ด้วยกันทั้งสิ้น และหน้าที่นั้น ๆ ก็ไม่
 เหมือนกัน ทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ครบถ้วน ก็ถือว่าเป็นผู้ช่วยจรรโลงสังคมของโลก
 ให้เป็นไปอย่างมีระเบียบ ถ้าใครไม่ยอมปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ก็อาจทำให้สังคม
 ยุ่งเหยิงได้เช่นเดียวกัน สังคมอยู่รวมในร่างกายของเราก็เหมือนกัน

ทำไมเราจึงต้องแบ่งหน้าที่กันด้วยเล่า ? เราจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ต้องพึ่งพาอาศัย
 ผู้อื่นไม่ได้หรือ ? เราจะทำนา ทำสวน ทอผ้า จับปลา ฯลฯ เดี่ยวเองคนเดียวไม่ได้หรือ ?
 ความจริงเราก็ทำได้เหมือนกัน แต่อาจได้ในบางกรณี ถึงแม้จะทำได้แต่ก็เอาดีไม่ได้ เพราะ
 ชาติความชำนาญ เช่นเราเป็นชาวนาที่ตัดได้ แต่นั่นหาหมายความว่า เราจะเป็นอย่างอื่น เป็น
 พ่อค้า เป็นข้าราชการที่ตัดได้ไหม เรามีข้าวอย่างเดียวเราอยู่ได้หรือ ? เรามีแต่เสื้อผ้าอย่างเดียว
 เราอยู่ได้หรือ ? เราต้องมีพร้อมทุกอย่างเท่าที่ชีวิตต้องการ อย่างน้อยก็ต้องมีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม
 ที่อยู่ และยารักษาโรค ซึ่งตั้งเหล่านี้เราคนเดียวไม่สามารถบันดาลให้เกิดขึ้นมาเองได้ ไม่ใช่
 แต่เพียงเท่านั้น ชีวิตเรายังต้องการความสุขความสบายยิ่งขึ้นไปอีก ดังนั้นจึงต้องมีการแบ่งแยก
 หน้าที่กันตามความถนัด เช่นพวกหนึ่งเป็นชาวนา มีหน้าที่ผลิตข้าว พวกหนึ่งเป็นชาวประมง
 มีหน้าที่จับปลา พวกหนึ่งเป็นพ่อค้า มีหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน เป็นต้น ผู้ที่มีข้าว
 เมื่อต้องการเสื้อผ้า ก็ต้องเอาข้าวไปแลกเปลี่ยนกับผู้ทอผ้า หรือต้องการยา ก็เอาข้าวไปแลกเปลี่ยน
 กับนายแพทย์ แต่ถ้าชาวนากับผู้ทอผ้าและนายแพทย์ ฯลฯ อยู่ห่างไกลกัน อารไปมาคง
 ไม่สะดวก ในการนี้จึงได้เกิดมีคนกลางขึ้นเพื่อเป็นสื่อแห่งการแลกเปลี่ยน ซึ่งเราเรียกว่า พ่อค้า
 เมื่อชาวนาต้องการผ้าก็เอาข้าวมาแลกเปลี่ยนกับพ่อค้า หรือผู้ทอผ้าต้องการยาที่เขาเข้ามาแลกเปลี่ยนได้
 กับพ่อค้า นายแพทย์ต้องการข้าวก็เอาเข้ามาแลกเปลี่ยนกับพ่อค้าเหมือนกัน ดังนั้นเป็นต้น
 ความจริงพ่อค้าไม่ได้ผลิตอะไรให้เกิดขึ้นเลย เพียงแต่เป็นคนกลางคอยรับช่วงสิ่งต่าง ๆ มาไว้
 สำหรับแลกเปลี่ยนเท่านั้นเอง.

นอกจากพ่อค้าแล้ว ก็ยังมีชนอีกหลายประเภท เช่น ข้าราชการ นักการเมือง ตลอดจนองค์พระมหากษัตริย์ ที่ไม่ได้ผลิตวัตถุใด ๆ ให้เกิดขึ้นเลย และท่านเหล่านั้นก็เป็นต้องใช้วัตถุต่าง ๆ ให้หมดเปลืองไปเช่นเดียวกับผู้ผลิต ทั้งนี้ เพราะเหตุที่บ้านเมืองจะอยู่เย็นเป็นสุข โจรผู้ร้ายจะเบาบางลงไปได้ ก็ต้องอาศัยทหาร ตำรวจ และข้าราชการ นักการเมืองช่วยกันบังคับให้เป็นไปด้วย ทหารก็ต้องคอยป้องกันศัตรูภายนอกที่จะมารุกรานประเทศชาติ ตำรวจก็ต้องคอยปราบปรามโจรผู้ร้ายในประเทศ ข้าราชการก็ต้องคอยปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเป็นตัวแทนของราษฎรในการบริหารประเทศ เพราะทุกคนไม่สามารถที่จะเป็นรัฐบาลได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน จึงต้องหาบุคคลที่ตนเห็นว่า มีความรู้ความสามารถที่จะเป็นตัวแทนรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของตนได้ ให้เข้ามาบริหารประเทศแทน โดยให้ค่าจ้างตามสมควรแก่ความรู้ ความสามารถ และหน้าที่การงาน บุคคลประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากไม่ได้ผลิตวัตถุใด ๆ ให้เกิดขึ้นโดยตรงแล้ว ประชาชนยังต้องแบ่งผลประโยชน์ที่ตนได้รับให้แก่บุคคลเหล่านั้นอีก โดยวิธีการอย่างหนึ่งที่เราเรียกว่า การเสียภาษี ประชาชนยอมเสียภาษีให้แก่รัฐ ก็โดยหวังที่จะให้รัฐได้นำเงินนั้นไปเพื่อใช้บำรุงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง เพื่อปราบปรามโจรผู้ร้าย เพื่อป้องกันประเทศชาติ ทั้งนี้ เพื่อที่จะบังคับให้ตนได้ประกอบอาชีพโดยสะดวกนั่นเอง

จากเหตุผลข้อนี้เราจะทักท้วงเอาว่า พ่อค้า ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ตลอดจนคณะรัฐบาล แม้กระทั่งองค์พระมหากษัตริย์เป็นกาฝากสังคมได้หรือยัง? คงจะไม่มีใครกล้ารับปากว่า บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นกาฝากสังคม เพราะเหตุเพียงไม่ได้ผลิตวัตถุใด ๆ ขึ้นมาเท่านั้นเป็นแน่

บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผู้ทำลายเศรษฐกิจของชาติหรือ? เบ็ดเตล็ด ตรงกันข้าม กลับเป็นผู้ทำให้โรคทรพัยต่าง ๆ มีค่าทางเศรษฐกิจมากขึ้น อย่างชาวนาถ้าทำมาเดี่ยจนกระทั่งมีชาวกินเหลือเพื่อ ชาวที่เหลือนั้นก็ไม่มีประโยชน์แก่ชาวนาเลยถ้าไม่มีใครต้องกรหรือชาวนาเกดื้อ ผลิตเกดื้อได้มากมายอย่างเหลือเฟือ เกดื้อที่เป็นส่วนเกินนั้นก็ไม่มีค่าสำหรับ

๒๒

ชาวมาเถื่อนเช่นกัน แต่ชาวมาเถื่อนต้องการข้าว ชาวมาข้าวต้องการเกลือ เกลือมีค่าเกิดขึ้น
 สำหรับชาวมาข้าว ข้าวมีค่าขึ้นสำหรับชาวมาเถื่อน โดยวิธีขึ้น ถ้าชาวมากับชาวมาเถื่อน ต่างก็
 เอาข้าวกับเกลือไปแลกเปลี่ยนกัน ก็ยอมทำให้ข้าวและเกลือมีค่าทางเศรษฐกิจขึ้น ถ้าอยู่
 ห้างไกลกัน บางทีก็ต้องจ้างกรรมกรหรือพาหนะสำหรับขนส่ง ซึ่งจะทำให้ค่าของมันเพิ่มขึ้น
 ความคืบ โดยที่ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงตัววัตถุเลย ทั้งนี้ในขณะที่นำวัตถุที่ผลิตได้ไปนั้น ถ้าไม่มี
 เจ้าหน้าที่ตำรวจบ้างแล้ว บางทีอาจถูกโจรผู้ร้ายปล้นไปเสียก็ได้ เราก็จะเห็นว่าจำเป็นที่จะต้อง
 จ้างบุคคลพวกหนึ่งมาไว้เป็นตำรวจ เราต้องเสียค่าจ้างให้แก่ตำรวจอีก ซึ่งเราจำเป็นจะต้อง
 เพิ่มค่าของมันลงไปในตัวคุณด้วย ยิ่งต้องจ้างบุคคลหลายประเภท หลายชั้น หลายเชิง ค่า
 ทางเศรษฐกิจก็จะยิ่งทวีมากขึ้นไปตามลำดับ เราก็จะเห็นได้ว่า พ่อค้า ข้าราชการ ทหาร
 ตำรวจ ฯลฯ ไม่ได้เป็นกาฝากสังคมเลย ตรงข้ามกลับเป็นผู้ทำให้โลกทรัพย์สินมีค่าทางเศรษฐกิจ
 มากขึ้นด้วยซ้ำไป

คราวนี้ลองหันมาพิจารณาดู พระบ๊องว่า ท่านได้ ทำอะไร ที่ก่อ ประโยชน์ ให้แก่
 สังคมบ้าง เราจะเห็นว่าคนเข้าท่านก็ออกบิณฑบาตเหลืออร่ามไปหมด พอสายหน่อยเกือบ
 จะไม่พบเห็นความถนนหนทางเลย ท่านไปทำอะไรเสียเล่า ? บางทีเราเข้าไปในวัด จะรู้สึกว่
 ่วงเวงที่เดียวเพราะไม่ค่อยพบพระ พระไปไหนกันหมด ? หรือว่าฉันเสร็จแล้วก็จำวัด และตาม
 ความเข้าใจของคนทั่วไปก็มักจะคิดเช่นนั้นด้วย คือคิดว่า "พระกินแล้วก็นอน" ไม่ได้ทำอะไร
 เลย หนักขึ้นไปอีก บางคนคิดว่าการนอนกลางวันเป็นกิจของพระเสียด้วย และชาวบ้านเอ
 บางทีก็เป็นผู้สร้างกฎการจำวัดกลางวันให้พระ เท่าที่เคยสังเกตเห็นโดยส่วนมากเป็นเช่นนั้น
 เวลาชาวบ้านไปคุยกับพระ ไปปรึกษาหารือได้ตามปัญหาต่าง ๆ กับพระ พอเสร็จธุระแล้ว
 ตอนจะกลับ มักจะพูดว่า "ฉันขอลาก่อนละครับ ท่านจะได้จำวัด" ซึ่งผู้พูดโดยมากเป็น
 อุบาสก ! เพราะอุบาสกท่านรู้สึกว่าพระต้องทำอะไรบ้าง

ความจริงเรื่องการจำวัดกลางวันไม่ใช่กิจของพระเลย ชาวบ้านต่างหากที่มาเป็น
 ผู้คงกฎทางธัมให้พระจำวัดกลางวัน แต่ก็มีได้หมายความว่าไม่มีพระจำวัดกลางวันเลย

พระเป็นกาฝากสังคมหรือ ?

๒๓

มีเหมือนกัน พระมีหน้าที่ศึกษาพระธรรมวินัย เพื่อให้รู้จักว่าตนจะต้องปฏิบัติตนอยู่ในสังคมของพระอย่างไรจึงจะถูกต้อง จะต้องศึกษาให้รู้จักหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง พระเป็นศาสนทายาท เป็นผู้ชำระไว้ซึ่งพระธรรมคำสั่งสอนขององค์พระบรมศาสดา และเป็นผู้นำพระธรรมนั้นไปประกาศเพื่อประโยชน์สุขแก่มหาชน เพื่อให้มหาชนรู้จักผิดชอบชั่วดี ถ้าพึงประชาชนเองทุกคนไม่สามารถที่จะปลัดเฝ้าตามาค้นคว้าขมิ้มระมิเองได้ เพราะต้องมีภาระที่จะต้องแสวงหาเครื่องยังชีพอยู่เต็มอัตราแล้ว เมื่อเสร็จงานไปวันหนึ่ง ๆ ก็อ่อนเพลีย จำต้องพักผ่อน แต่ทุกคนก็จำเป็นต้องพึ่งศาสนา ต้องรู้จักธรรมะ เพื่อที่จะได้นำธรรมนั้น ๆ ไปประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสมแก่ฐานะของตน โลกเราไม่ได้อยู่ด้วยวัตถุอย่างเดียว วัตถุไม่สามารถนำเราไปสู่ความสงบสุขได้ วัตถุเป็นเครื่องยังชีพกายภาพของเราให้รับความสะดวกสบายได้ก็จริง แต่หาสามารถยังชีวิตเราให้สบายได้เสมอไปไม่ เรามีเงินทองก็ยิ่งเกรงกลัวว่าจะถูกโจรปล้น มียศศักดิ์ก็ยิ่งเกรงกลัวจะถูกถอดยศ เพราะเรื่องการเมือง การเสื่อมยศ มีด่าก เลื่อมด่าก นินทา สรรเสริญ สุข ทุกข์ เหล่านี้เป็นโลกธรรมที่มีอยู่คู่โลก เมื่อมียศได้ก็มีการเสื่อมยศได้ มีด่ากได้ก็อาจเลื่อมด่ากได้ มีสุขได้ก็อาจมีทุกข์ได้ มีคนสรรเสริญได้ก็อาจมีคนติเตียนได้เช่นกัน เราจะยึดเอาสิ่งเหล่านี้เป็นสาระหาได้ไม่ บางคนมีเงินทองนับล้าน แต่บางทีก็จะได้ยินข่าวว่า เศรษฐี เศรษฐินี ผู้นั้นยิงตัวตาย เงินช่วยอะไรไม่ได้เลยในเวลานั้น เวลาเราจะตาย ถูกหลอกเงินทอง ฯลฯ ช่วยอะไรเราไม่ได้เลย แม้จะร้องห่มร้องไห้อย่างไรก็ไม่สำเร็จ ในขณะที่เราจำเป็นต้องพึ่ง ธรรม ธรรมเป็นอาหารใจ ธรรมะเป็นเรือกินใจ เป็นเครื่องคอยปลุกปลอบจิตใจของเราให้ตั้งมั่น ให้หายทุกข์หายโศก แม้เวลาที่มีสุข ก็ไม่ให้ประมาท ไม่ให้เหิงระเหิงอยู่ในสิ่งเหล่านั้นเกินไปนัก นั่นก็หมายความว่านอกจากวัตถุแล้วเรายังต้องการอะไรอีกสิ่งหนึ่ง สิ่งนั้นคือธรรม ซึ่งมีความสำคัญในด้านจิตใจ เป็นสิ่งที่หัวใจเราเรียกร้องอยู่เสมอ บางทีเราอาจไม่รู้ค่าของธรรมเลย ในเมื่อเราคิดว่าเรายังไม่ต้องการ ต่อเมื่อใดเราต้องการธรรม นั้นแหละเราจึงรู้ค่าของธรรมว่ามีมากมายมหาศาลเพียงใด ดังภาษิตที่ว่า “ ต่อเมื่อแกงจืดจึงจะรู้คุณค่าเกลือ ” ฉะนั้น

LIART

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ให้กำเนิดพระพุทธศาสนา ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในภพวิภังค์ พระองค์เป็นกษัตริย์ซึ่งสมบูรณ์ไปด้วยศฤงคารบริวารทุกสิ่งทุกอย่าง จะมีพระประสงค์สิ่งหนึ่งซึ่งใคร่มีคนคอยนำมาทูลเกล้าถวายเสมอ แต่ทำไมพระองค์จึงออกบวชเล่า ? ทำไมพระองค์จึงต้องตัดเสวยความสุขสำราญ ความชุ่มฉ่ำเพื่อ ออกทรงผนวช โดยฝากชีวิตของพระองค์ไว้กับชาวบ้านเล่า ? วัตถุประสงค์ในคำนี้จิตใจได้แน่หรือ ? ในชั้นพระพุทธองค์ยอมเป็นพยานชี้ให้เห็นได้ว่า ในคำนี้วัตถุประสงค์เพียงใดก็ยังหาความสุขที่แท้จริงให้เกิดขึ้นได้ไม่ เพราะในที่สุดทุกคนก็ต้องแก่ จะต้องเจ็บ ต้องตายด้วยกันทั้งนั้น บุตรภรรยา ข้าทาสบริวาร หรือทรัพย์สมบัติใด ๆ ก็หาช่วยให้พ้นความตายได้ไม่ ชีวิตความเป็นอยู่แม้ในท่ามกลางกองทรัพย์สมบัตินานาประการก็ยังเต็มไปด้วยความระส่ำระสายทั้งนั้น ด่วนแต่เต็มไปด้วยทุกข์ พระพุทธองค์เมื่อทรงเห็นความไม่เที่ยง ความไม่แน่นอนในด้านวัตถุประสงค์นี้ พระองค์จึงทรงเบี่ยงหน้าในวัตถุประสงค์เหล่านั้น แล้วก็ได้เสด็จออกผนวชเพื่อแสวงหาความสุขอันแท้จริงต่อไป จนกระทั่งในที่สุดก็ได้ทรงค้นพบอมตธรรมอันเป็นเหตุบังเกิดให้พ้นจากทุกข์เหล่านั้นได้ แล้วพระองค์ก็ได้ทรงประกาศธรรมนั้นไปในหมู่ชนทุกชาติชนวรรณะ ชี้ให้เห็นภัยและโทษในวัฏฏะ และให้เห็นคุณในธรรม ซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ เลิกการบำเพ็ญอย่างฟุ้งเฟ้อ หันมาดำเนินชีวิตอย่างนักบวชซึ่งต้องเลี้ยงชีวิตโดยอาศัยอาหารจากชาวบ้าน เป็นประจำว่าขอทาน ฉะนั้น พระพุทธองค์ทรงเป็นผู้เกียจคร้านหรือจึงต้องมาใช้ชีวิตแบบนี้ ถ้าเราจะพิจารณาโดยความเป็นธรรมแล้ว เราจะต้องรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของพระองค์ที่อุทิศสละความสุขส่วนพระองค์ มาดำเนินชีวิตแบบนักบวช โดยมีได้กังวลถึงความทุกข์ยากเลย ทั้งนี้เพื่อบำเพ็ญประโยชน์สุขแก่มหาชนนั่นเอง พระพุทธเจ้าเป็นกาฝากสังคมหรือ ? พระพุทธเจ้าเป็นผู้ทำลายเศรษฐกิจของมหาชนหรือ ?

เราลองหันมาพิจารณาดูให้ซึ่งลงไปอีก ในด้านสถิติของมนุษย์ในโลกนี้นับวันแต่จะทวีจำนวนมากขึ้นตามลำดับ เราจะเห็นว่าทุกหนทุกแห่ง มนุษย์เกิดมากกว่าตายทุกวันทุกคืน มนุษย์เพิ่มจำนวนขึ้นทุกวันเวลา แต่โลกเรามีได้ขยายเนื้อที่ขึ้นให้สมดุยกินเลย นับวันแต่ว่า

พระเป็นกาฬาสังคมหรือ?

๒๕

มนุษย์จะไม่ได้อยู่ที่อาศัย ไม่มีที่ท่ามาหากิน เวลานี้เราไม่เห็นหรือว่า ปัญหาเรื่องประชาชน
ต้นประเทศเป็นปัญหาที่แยกเพียงใด สมัยนี้เป็นสมัยที่โลกเจริญในด้านวิทยาการแผนใหม่มาก
ขึ้น ทั้งในด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข มนุษย์มีอนามัยดีกว่าเดิม นับวันแต่จะเป็นเหยื่อ
ของโรคาพยาธิยิ่งขึ้น มนุษย์เรากายนี้ยิ่งกว่าเกิดเป็นปกติอยู่แล้ว บัดนี้มนุษย์จะมีอนามัยขึ้น
ซึ่งหมายความว่า จะตายเพราะโรคาพยาธิเจ็บน้อยลง ยิ่งกว่านั้นเวลานี้นายแพทย์ยังพยายามค้น
คว้าหายาที่จะทำให้นุษย์มีอายุยืนยิ่งขึ้นไปอีก ปัญหาเรื่องพลเมืองจะดันโลกนำหว่าดกด้วยเพียง
ใด คือไปอาหารเราก็จะต้องแย่งกันกิน ที่อยู่เราก็จะต้องแย่งกันอาศัย ยิ่งมนุษย์มีมากขึ้นเพียง
ใด ก็หมายความว่าพสกนิกรจะแคบลงตามไปด้วยเพียงนั้น แต่ก็หมายความว่า อาหารจะขาด
แคลนยิ่งขึ้น ใครจะเป็นผู้แก้ไขปัญหานี้ได้เล่า?

ตามที่ได้กล่าวมานี้ คงจะไม่มีใครปฏิเสธอะไรใหม่ว่า พระพุทธเจ้าที่ทรงตรัสธรรม-
บัตินอกทรงผนวชนั้น มิใช่เพราะทรงเกียจคร้าน แต่ทรงกันขำการตรัสรู้ของพระองค์ กวาทที่
พระองค์ทรงยอมทนลำบากเพื่อประกาศศาสนา ประกาศธรรมไปในที่ต่าง ๆ จนกระทั่งมีสาวก
เป็นจำนวนมากมาขึ้นนั้น ทำให้สามารถแก้สถานการณ์ของโลกซึ่งไม่มีนักการเมือง นักเศรษฐ-
ศาสตร์คนใดแก้ได้นั้น ได้อย่างระมัดระวังที่สุด ซึ่งเราพอจะแยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน

ท่านอยากมีความรู้

ในเรื่องของรัฐสภา

โปรดอ่าน

รัฐสภาสาร

LIART

อยากมีความรู้ ข่าวสารการเมืองให้กว้างขวาง
ต้องอ่านรัฐสภาสาร

"Pilot 99"
ปลอกทอง
ราคา 40 บาท
มีงานขายทั่วประเทศ
ปากกาน้ำเขียน

LIRT

การสงเคราะห์คนชราในเมืองไทย

โดย อนันต์ พยัคฆ์

(ต่อจากฉบับที่ ๓๐, ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

กล่าวโดยสรุปแล้ว คนชราที่ได้สมัครขอเข้ามาอยู่ในสถานอุปการะคนชรานั้นก็เพราะมีความจำเป็นดังต่อไปนี้

๑. ไม่มีญาติพี่น้องจะอุปการะ เช่น พวกที่อาศัยอยู่ตามวัดหรือต้องเร่ร่อนไปอาศัยผู้อื่น เพื่อทำการงานแลกเปลี่ยนด้วยความเกรงใจเขาทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็ไม่มีกำลังวังชา เป็นคนว่างเปล่าเลี้ยงเด็กบ้าง ฝังบ้านหรือทำความสะอาดบ้านเด็ก ๆ น้อย ๆ บ้าง โดยไม่ได้ค่าจ้างค่าแรงตามควร บางคนเจ้าของบ้านให้แต่ที่อยู่อาศัย ส่วนอาหารต้องหุงหากินเอง อันเป็นเรื่องที่คนชราต้องอาศัยอยู่ไปอย่างผืนใจ เพราะไม่มีหนทางจะไปไหน

๒. เพราะได้รับความคับแค้นใจ อยู่กับญาติพี่น้องไม่เป็นสุข เช่น มีภรรยาเถาะวิวาทกับบุคคลในครอบครัว ไม่สามารถจะทนอยู่ต่อไปได้ ได้แก่ผู้ที่กล่าวหาว่าได้รับความกดขี่ข่มเหงจากบุตร หรือบุตรเขย บุตรสะใภ้ เหล่านี้เป็นต้น หรือไม่ก็ทนความเข็ดขิงว่าความของครอบครัวและเด็ก ๆ ที่ตนอาศัยอยู่ร่วมกันไม่ได้ และต้องการอยู่อย่างสงบ

๓. ครอบครัวที่อุปการะ มีความขัดแย้งกันเคียดริ้นไม่สามารถที่จะดูแล อุปการะให้พ้นความทุกข์ยากได้ ทำให้ต้องอด ๆ หยาด ๆ ขาดแคลนแม้กระทั่งเครื่องนุ่งห่ม

LIART

๔. พี่นเพื่อนหลงโหด จนครอบครัวไม่สามารถจะดูแลรักษาความปลอดภัยให้ได้
คดออกไป

๕. ถูกญาติพี่น้องหรือบุตรหลานทอดทิ้งไม่นำพาเหลียวแล เข้าทำงานที่ว่างรับได้ได้ส่ง
คนชราที่เข้าสมัครรับการสงเคราะห์นั้น ส่วนมากเป็นผู้มีอายุตั้งแต่ ๘๐ ปีขึ้นไป
ทั้งชายและหญิง ส่วนคนที่ยังมีกำลังวังชาคือยังไม่ค่อยจะเต็มใจเข้ามาสมัครด้วยกัน ความถี่
คนชราที่เข้ามาอยู่มากที่สุดมีอายุระหว่าง ๘๐ ถึง ๘๕ ปี อายุคนชราอย่างสูงที่สุดที่เคยมารับการ
สงเคราะห์ มีถึง ๙๐ ปี ได้เคยถวญเฉลี่ยอายุของคนชราทั้งหมดที่เข้ามาอยู่ในสถานอุปการะแล้ว
อายุทั่วไปตกอยู่ในระดับ ๘๖ ปี

คนชราที่เข้าไปรับการสงเคราะห์อยู่นั้น ถ้าประสงค์จะลาออกกลับคืนไปอยู่กับ
บุตรหลานหรือผู้อุปการะที่จะมีขึ้นคือไปอีก ก็ยอมจะทำได้ตามอริยาสัยและความพอใจทุกเมื่อ
เคยมีหลายรายที่โกรธเคืองเจ็บใจบุตรหลาน ก็มาสมัครเข้าอยู่ ครั้นอยู่ไปได้สักหน่อยถูกหลาน
เห็นว่าบ้านนั้นคงหายไม่ไหวแล้ว ก็พากันมางอนง้อขอโทษเอาอกเอาใจรับรองว่าจะไม่ถ่วงเกิน
หรือทำให้ลำบากอีก อ่อนวอนขอให้กลับคืนไปอยู่บ้านดั้งเดิมก็ยอมไปดี ๆ เหมือนกัน แต่
บางท่านที่ฉลาดในเชิงนักการทูตหรือมีลูกไม้จืดหน้อย เห็นได้ที่ลูกหลานมางอนง้อก็ฉวยโอกาส
ทำเด่นตัว ทำว่าไม่ยอมไป ทั้ง ๆ ที่ใจก็อยากกลับเพราะคิดถึงลูกหลานและคนรู้จักอยู่ไม่น้อย
เป็นเชิงสงวนที่ทำได้ก่อน เพื่อจะได้เรียกร้องถึงงอน ขอกำหนดเงื่อนไขให้ลูกหลานเลี้ยงดู
ตามใจตนให้มากยิ่งขึ้นอีก ก็ได้ผลจริงเหมือนกัน เช่นลูกหลานเคยให้เงินใช้จ่ายอยู่เดือนละ
๕๐ บาท ได้ขอเพิ่มขึ้นเป็นเดือนละ ๖๐ บาท จึงจะยอมกลับ ลูกหลานก็ต้องให้จริง ๆ เพราะ
ถ้าไม่ให้ก็ไม่ได้ตัวท่านกลับ หรือแม่จะกลับไปแล้ว ถ้าเลี้ยงดูท่านไม่ได้เป็นที่พอใจ ก็กลัวท่าน
จะหนีกลับไปอยู่กับรัฐบาลอีก อันนี้เป็นผลดีแก่คนชราทั่วไปอยู่มาก เพราะทำให้ญาติพี่น้อง
บุตรหลานซึ่งมีหน้าที่อุปการะคนชราพยายามเอาใจใส่ดูแลคนชราให้ดียิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน ส่วน
อุปการะคนชราที่ขงขณ จึงมีผลดีเหมือน เป็นเครื่องช่วยตรึง รากามาตรฐาน การเลี้ยงดูคนชราของ
ราชบ้านให้อยู่ในระดับอันสมควรแก่มนุษยธรรมอันประการหนึ่งด้วย

มีผู้เคยตั้งปัญหาถามว่า การเลี้ยงดูคนชรา มาก ๆ เช่นนี้ มีปัญหายุ่งยากอะไรบ้างไหม คำถามนี้เหมาะที่จะนำข้อเท็จจริงจากเหตุการณ์ที่ได้ประสบมาตอบให้ทราบได้ว่ากล่าวโดยทั่วไปแล้วคนชราที่เข้ามาอยู่ต่างก็บอกใคร ๆ ว่า มีความเป็นสุข พอใจในบริการและสถานที่จริง ๆ ฉะนั้น ข้อยุ่งยากในด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือให้ได้รับความเป็นสุขเกี่ยวกับการกินอยู่หลับนอนและเจ็บไข้แล้ว กล่าวได้ว่าไม่มีปัญหามาหนักใจหรือยุ่งยากแก่เจ้าหน้าที่นัก เพราะมีงบประมาณและเจ้าหน้าที่ดูแลช่วยเหลือพอเหมาะแก่กำลัง แม้จะมีคนชราประเภทหลงใหล หรือเจ็บป่วยนอนถ้าย ลุกไปไหนไม่ได้ ต้องบ้วนข้าวหรือต้องอาบน้ำเช็ดตัวให้ ญาติพี่น้องอยู่ด้วยก็ตาม เจ้าหน้าที่ผู้เป็นพี่เลี้ยงก็สามารถช่วยเหลือได้อย่างไม่รู้สึกว่าเป็นเรื่องลำบากหรือรังเกียจอย่างใดเพราะมีไม่มาก แต่ปัญหาในด้านสังคมระหว่างคนชราคือคนชราด้วยกันดี แม้จะมีอยู่เพียงไม่กี่รายราว ๓ ใน ๑๐ ของจำนวนคนชราทั้งหมดก็ดี แต่ก็เป็นเรื่องยุ่งที่หน้าเวณิศร์ระอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นเพราะเห็นแก่ตัวเกินไป ไม่เห็นอกเห็นใจหรือไม่รู้จักเกรงใจ ให้อภัยกันบ้าง เช่นเวลาดางวันยังไม่ถึงเวลาดนอน ก็จะนอนถ้าคนชราอื่น ๆ คุยกันเสียงดัง หรือเดินหมากรุกส่งนุกส่งนากันเกรี้ยวกราว ก็ไม่พอใจตะโกนตำว่ากระทบ หรือบ่นเอะอะดั่งวงเวียนแบบนักเลงโต บางคนชอบทำตัวเป็นเจ้ากัเจ้าการคอยเกี่ยวเชิญใจอาสาจัดการในเรื่องที่คนชราอื่นไม่ลงมือเห็นด้วย บางคนทำตัวเป็นผู้มีอำนาจคอยดูว่าสั่งสอนคนชราด้วยกันอย่างไรบ้างเพื่อ ไม่มีเหตุผล บางคนมีกระโถนบ้วนน้ำหมากประจำตัวของตัว แต่ไม่บ้วนในกระโถนของตัว กลับไปแอบบ้วนที่กระโถนของคนอื่น หรือไม่ก็ไปบ้วนตรงหน้าต่างของคนอื่น เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความเข้าใจผิด เหมียวว่าคนชราที่มั่งคั่งอยู่ตรงหน้าต่างนั้นเป็นคนบ้วน บางคนไม่ชอบบ้วนน้ำในกระโถนที่จัดไว้ให้ กลับไปบ้วนน้ำในกระโถนที่คนอื่นใช้แล้วแอบนำออกมาไปทางหน้าต่าง ถังให้เกิดขึ้นเหมือนกับคนอื่น ๆ บางคนถือตัวแบ่งชนวรรณะ พูดยกย่องตัวเองหรือเบียดเบียนเบียดเบียนคนอื่น บางคนก็ชอบขัดคอคน บางคนก็คอยโอ้อวดตั้งตัวว่าเป็นผู้รู้ดีในเรื่องนั้นเรื่องนี้ดีกว่าใคร ๆ แล้วก็เกิดโต้แย้งขัดคอคนชราด้วยกันผู้ต่างตัวต่างรู้ดีเหมือนกัน ในที่สุดก็ไม่ถูกเห็นกัน ดังชอนนทานถนัดบหลัง แต่เคราะห์ยังดี

ที่คนชราเหล่านี้ไม่ก่อการวิวาทแบบทุบตีใช้กำลัง ทั้งไม่อาจรวมเป็นก๊กหรือตั้งเป็นพวกมากได้ เพราะมีเพียงไม่กี่คนและไม่ค่อยจะจริงจังยืน คือโกรธเคืองกันได้ไม่นานก็ดับพุดคึกใหม่ แล้วก็มีเรื่องระคายกันไปอีก หมุนเวียนกันไปอย่างนี้คล้ายกับเด็ก จนกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปเสียแล้ว

ทั้งนี้ ย่อมเนื่องมาจากนิสัยของคนชราแต่ละคนนั่นเอง ซึ่งก็มีอยู่เพียงจำนวนน้อย เพราะปรากฏอยู่ว่าคนชราที่เข้ามาอยู่นั้น ส่วนมากที่เป็นคนดีไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับคนชราที่นิสัยเกะกะ ย่อมรู้จักวางตัวและหลีกเลี่ยงคนพาด ก็ได้รับความสงบมีสุขสบายรื่นเริงกันทั่ว ๆ ไปเป็นอันมาก

ข้อยู่งยากเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้จึงควรถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาของคนแก่ในเมืองไทย จะหลีกเลี่ยงบังคับเบ้าไม่ให้มีเสียเลยนั้นคงสุดวิสัย แต่ก็ยังคงอยู่มากที่คนชราเหล่านี้ยังนับถือเชื่อฟังเจ้าหน้าที่ในเมืองถูกคัดค้านห้ามปรามก็เกรงกลัวปฏิบัติตามด้วยดี จึงไม่ทำให้คนชราอื่นต้องพลอยเดือดร้อนรำคาญก็มากนัก บางประเทศใช้วิธีแก้ปัญหาคนชราที่ข้างบนว่า หรือหลงใหลก่อความรำคาญโดยวิธีฉีดยาหรือเอายาให้กินแล้วหยุดนิ่งไปได้นาน คนชราที่ซุ่มก็ให้ยาแก้ซุ่มก็หายไปได้ เพราะเขามียาวิเศษ เมืองเรายังไม่มี

จะอย่างไรก็ตาม การแก้ปัญหาในเรื่องเหล่านี้ เจ้าหน้าที่ก็ต้องใช้ความใจเย็นพรั้วแข็งแรงด้วยการเอาอกเอาใจเป็นพิเศษ ซึ่งบางครั้งก็อาจจะต้องใช้ทั้งขู่ทั้งปลอบปนกันไปทีเดียว

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องประจำตัวของคนชราแต่ละคนเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติหรือเคราะห์กรรมบันดาลให้เป็นไป น่าจะได้นำมาถ่วงให้ฟังด้วยอีกสักเล็กน้อยเพื่อแสดงให้เห็นว่าคนเรานั้น เมื่อเข้าสู่วัยชราจริง ๆ แล้ว ย่อมมีสภาพไม่เหมือนกันหมดทุกคน บางคนก็มีสภาพความเป็นไปอย่างปกติ บางคนก็น่าเวทนาส่งดารสติพันเพื่อน โหลหลง บางคนก็นิสัยเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างน่าปลงอนิจจัง ดังจะได้นำเรื่องของคนชราบางคนที่น่าสนใจมาเล่าสู่พอเป็นตัวอย่างให้เห็นดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ เรื่องโลก คนบางคนเมื่อยังไม่ชรา ก็ไม่เคยแสดงความโง่หรืออยากได้ให้เห็นถนัด แต่พอชรามากเข้ากลับเปลี่ยนใจ กล้าแสดงอย่างไม่เกรงตาถาย เช่น

ขอเงินจากผู้ไม่รู้จัก หรือว่าพันความทุกข์ยากให้คนอื่นฟังเพื่อหวังให้เขาช่วยเหลือเงินของ
ทั้ง ๆ ที่เงินทองของคนก็ยังมีเก็บอยู่ในจำนวนพอที่จะใช้ได้อยู่ได้อย่างสบาย

บางคนก็แสดงความรักได้ อย่างไม่คิดถึงประโยชน์ของคนอื่น เช่น เมื่อสถานอุปการะ
ได้ซื้อขนมเนยใหม่ ๆ มาได้ไว้ให้ไว้ร่วมกันในห้องอาบน้ำ ก็มีคนชราเอาขันเก่า ๆ บุง ๆ
บุง ๆ เป็นของตนมาเปลี่ยน หยิบเอาขันใหม่ไปซ่อนซุกเก็บเป็นของตนเอง หรือแอบมอบให้ลูก
หลานที่มาเยี่ยมเยียนเอาไปใช้ที่บ้าน แต่เมื่อลูกหลานเป็นคนดีจึงไม่รับของไป บางคนก็เขี่ยค
บ้งเอาช้อนช้อนที่ขายให้ไว้รับประทานไปเก็บไว้ตั้งหลายคู่มือ

บางคนก็โง่เขลาผิดธรรมดา เช่น เก็บกระทั่งกระดาษหนังสือพิมพ์ รูปภาพ ใบเสร็จ
คำร่า และของใช้กระจุกกระจิกที่ใช้ประโยชน์ไม่ได้ เป็นของเก็บมาราว ๒๐-๓๐ ปีก็ยังไม่
ยอมทิ้ง อดด่าให้หอบหัวนํ้ามาด้วย ใครจะแตะต้องเอาไปเก็บแทนก็ไม่ยอม ทำให้รักรุงรังมาก

ตัวอย่างที่ ๒ เรื่องหลงใหล เรื่องนี้ในหมู่คนชราที่อยู่หลายแบบ บางคนก็หลงใหล
เป็นเวลาดู บางเวลาดูรู้ดีก็ดูดี บางคนก็หลงใหลอยู่ตลอดเวลา บางคนอายุเพียง ๘๐ เศษก็
หลงเดี่ยวแล้ว บางคนอายุถึง ๘๐ ก็ยังมีสติบริบูรณ์ไม่มีอาการหลงใหลอย่างใด แต่คนที่หลง
ส่วนมากมักมีอายุเข้าปุน ๘๐ ไปแล้ว และเป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อเทียบส่วนกันแล้ว ส่วนมากของ
คนชราที่หลงนั้นเป็นหญิงมากกว่าชาย

บางคนพอพบใคร ก็ถามถึงแต่หลานของตนหรือไปหาเห็นใหม่ ว่าหลานนั้นมา
นั่งอยู่ตรงไหนตรงนั้น บางทีถึงกับเดินตามหาหลานที่คนไม่ฝัน ถึงกับตกลงไปอยู่ในคู คูเวป
โคลนคนก็ยังไม่วู้สึก ว่าหลานอยู่ในคู พี่เลี้ยงต้องอุ้มเอาขึ้นมาอาบน้ำล้างโคลนและต้องรดอกว่า
หลานไปโรงเรียนยังไม่กลับ จึงค่อยสงบใจไปได้ ในเรื่องนี้ต้องพยายามชวนคุยหรือทำให้มีจิต
ใจสนุกสนานสนใจกับสิ่งอื่นเสีย หรือหาของให้รับประทานก็จะหายไป แต่ถ้าปล่อยให้
เดี่ยววน ๆ ก็มักจะคิดถึงเรื่องหลานขึ้นมาได้อีก ก็จะหลงไปอีก

บางคนก็หลงที่อยู่ ออกจากห้องของตัวเองที่ไว้เป็นปกติเข้าห้องคนอื่นทุกที่ แถมยังไป
โต้เถียงกับเจ้าของเตียงคูเขาว่าเป็นที่ของตนเองด้วย ชวนให้รับชมน้อยมาก ร้องถึงเจ้าหน้า
ที่ควรช่วยรูดกับห้องทุกคราวไป

บางคนก็หลงว่าที่ที่จัดให้อยู่เป็นบ้านเก่าของตน ใครจะเข้ามายุ่งหรืออยู่รวมด้วยไม่ได้
 บางคนรับประทานข้าวต้มไปหยก ๆ ก็ว่ายังไม่ได้อิ่มเลย บางคนก็ว่ายังไม่ได้อิ่มตั้ง
 ๒ วันแล้วก็มี เจ้าหน้าที่เคยต้องให้รับประทานคุกกี้ ก็ปรากฏว่ารับประทานได้เท่าคนอื่นจริง ๆ
 เหมือนกัน

บางคนนอนอยู่ในมุ้ง ๆ กลัมหาว่ายุ่งชุม ดุกจากเตียงหอบหมอนไปนอนที่พื้น
 กระดานตามระเบียบห้อง ๆ ปราศจากมุ้ง แล้วว่าสบายยังไม่กั้เลย และหลับไปได้อย่าง
 ประหลาด

บางคนเป็นโรคประสาทหลอนคิดว่าคนจะมาทุบตีปองร้าย พาให้หวาดระแวง ร้องขอ
 ความช่วยเหลืออยู่เรื่อย ๆ ถ้าได้มีใครอยู่ใกล้ให้ออบกอดอยู่จึงจะหายหวาดกลัว

บางคนหลงชนิดชอบเก็บของที่เห็นขวางตา เช่น ชอบเก็บเศษผ้าที่ใคร ๆ ตกไว้บ้าง
 เก็บแก้วน้ำ กระโถนเขียนหมาก หรือขันที่ใครนำมาวางไว้ตามระเบียบหรือเก้าอี้ซึ่งไม่มีใคร
 ฝ้าแล้วเอามาเก็บไว้บนเตียงหรือที่นอนของตน แต่เมื่อเจ้าของมาเห็นเด็กเก็บเอาคืนไป ก็เฉย
 ไม่ว่ากล่าวอะไรเลย ทั้งมิได้เก็บเอาไปซุกซ่อนอย่างใดด้วย, ก็เหมือนกัน ใครของหายหรือหา
 อะไรไม่พบก็มักจะมาตำรวจค้นหาที่คนรารายนี้ก่อน จนเป็นที่รู้กันทั่ว ไม่มีใครถือสาอะไร
 บางคนก็ว่าดีเสียอีกที่มึคนคอยช่วยเก็บเสื้อผ้าและสิ่งของให้โดยไม่ต้องจ้าง, อยากรจะให้มึคนหลง
 แบบนี้มาก ๆ ด้วยซ้ำไป

บางคนรับประทานข้าวเย็นเสร็จแล้ว เป็นคั้งถือตะเกียงหรือเทียนมาขอให้เจ้าหน้าที่
 จุดเล่มขอ จุดแล้วก็เอาไปไว้ในห้องตั้งไว้ตรงหน้า ทำให้รู้สึกสบายสงบเรียบร้อยดี, ไม่ยุ่งหรือ
 รบกวนผู้ใด แกมบอกว่าค่ำแล้ว มึคนมองไม่เห็นจึงมาขอให้จุดไฟ ซึ่งความจริงก็ยังไม่อยู่ พระ
 อาทิตยยังไม่ตกดินเลย นอกจากนั้นในห้องก็มีไฟฟ้าใช้ ตัวเองก็ตาฟางมองอะไรไม่เห็น แต่
 พอจุดตะเกียงให้แล้ว แม้แสงจะไม่มีหรือดับไป แรกก็อุปาทานคิดว่าไฟยังติดอยู่ ก็ทำให้แกล
 ้งบายมาก แต่แบบนี้เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยจะสบายเลย ต้องแอบเผ้ากั้จะหลงโหดทำไฟไหม้
 พอเห็นว่าแก่ใจว่าไฟติดไม่ดับแน่ ก็แอบดับเสีย

บางคนเห็นใครเข้ามาใกล้ ๆ เป็นต้องขอพูดเรื่องเดิมที่ถกเถียงค้างส่งดัยกับใครมาก่อน
ก็ไม่ทราบ ให้ฟังอย่างไม่รู้เรื่อง แบบไปไหนมา ตามดวงของศอกนั้นทีเดียว พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก
อยู่นั่นเอง คนฟังก็ต้องเอะอะอ้อห่มกไปด้วย

บางคนเวดามีคนอยู่ด้วยก็ไม่พูดไม่บัน แต่พออยู่คนเดียวก็พูดบันพมพ่า แม้กำลัง
เดินอยู่ก็พูดคนเดียวได้เหมือนกัน ฟังรู้เรื่องบ้างไม่รู้บ้าง

คนชราชายคนหนึ่งอายุคง ๘๐ เศษแล้ว เมื่อหนุ่มคงจะเจ้าชู้พอๆ จึงชอบพูดว่าจะ
แต่งงานในวันนู่นวันนั้น กับผู้หญิงคนนั้นคนนอก ได้หมั้นกันไว้แล้ว เขามาเมื่อเห็นใหม่จะ
พูดอย่างใดเรื่องใดราวดี จนเกือบเชื่อไปหลายคนที่เคย

สำหรับในเรื่องของความหลงนี้ มีรสน่าสังเกตอย่างหนึ่งว่า แม้จะหลงแบบใด ๆ ก็
ตาม แต่เรื่องส่วนตัวแล้ว มักจำกันได้แม่นยำดี ไม่ค่อยจะหลงกันเลย. เฉพาะอย่างยิ่งจำราย
รับได้แม่นยำกว่ารายจ่ายเสียด้วย ฝากใครไว้เท่าใด เก็บไว้ที่ไหน เป็นธนบัตรชนิดใด ยังจำได้
แต่ตอนขอเบิกกลับคืนไปใช้นี่สิ มืดมกกันบ่อย ๆ

ตัวอย่างที่ ๓ เรื่องเห็นแก่ตัว คงได้แก่คนชราประเภทที่จู่จ ุขบันจุกจิกจะให้ได้
ตั้งใจ จะให้ห้ามแม้กระทั่งการไอ การจามดัง ๆ ของคนอื่น พอคนข้างเคียงไอจามที่ไร่มัก
จะมีปากเสียงกันเสมอ ๆ บางคนโมโหมากเมื่อจุกจิกแกว้ง ให้โกรธแค้นจุกจิกแกว้ง
เป็นกำลัง

บางคนคิดคนดี ๆ ดี ๆ ยังอยากกินหมากก็ถูกขมมาตำหนากก็อความว่าคาญหนวกหู
ให้แก่คนที่กำลังนอนหลับอย่างไม่เห็นใจใครเขาเสียเลย

บางคนก็ชอบตักขมของคนอื่นกิน ส่วนของอย่างอื่น ๆ ไม่ยกแต่ต้อง แตะขมแล้ว
เผดอไม่ได้

ตัวอย่างที่ ๔ เรื่องชอบขี้เข้า หรือขี้คอแห้งให้คนอื่นโมโห ถ้าทำให้เราโกรธ
โมโหได้ แม้นตนเองจะถูกตำว่าก็ไม่ถือ กลับชอบใจรู้สึกว่าเป็นผู้ขี้บ้ายว่าเริงมาก

คู่เก็บเสื้อผ้า และเก้าอี้ให้พร้อม มีคนเก็บกวาดทำความสะอาด ซักเสื้อผ้าที่หมอบัดท่อนให้เสร็จ ไม่ทำให้คนชราผู้พักต้องลำบากลำบากเลย เหมือนกับว่าให้อยู่กันอย่างเป็นเจ้าของบ้าน ถึงเวลาจะไปรับประทานอาหารที่จัดไว้ให้เป็นคน ๆ เฉพาะโต๊ะที่เดียว ไม่รับประทานปนกัน มีคนเชิฟคู่แฉให้พร้อม ในห้องพักมีห้องให้ใช้คือ ห้องรับแขก ห้องอ่านหนังสือ ระเบียงนั่งเล่น ห้องเล่นกีฬาในร่ม เช่น หมากรูก ดาма บิดเตี้ยต เพื่อความเพลิดเพลิน รวมความแล้วก็เหมือนหรือคล้ายกับโฮเต็ลนั่นเอง แต่ทว่าเป็นโฮเต็ลที่จัดไว้ให้พิเศษเฉพาะคนชราชายหญิงซึ่งมีอายุเข้าเกณฑ์คงที่ได้อีกต่างมาข้างต้นเท่านั้น

การจัดโฮเต็ลประเภทนี้ขึ้น ก็เพราะเห็นว่าท่านข้าราชการบ้านานู หรือชนบัตผู้ชราบางท่าน ต้องไร้ญาติขาดผู้อุปการะดูแล ไม่อาจอยู่โดดเดี่ยวโดยดั่งพึงได้ จะพึงผู้อื่นก็เกรงใจ ครั้นจะมาอาศัยอยู่ในบ้านคนชราประเภทจัดให้อยู่ฟรี แบบอยู่ห้องเดียวรวมกันหลายคนก็เกรงจะเป็นการเบียดเบียนที่อยู่ของคนชราผู้ยากคนอื่น ๆ หรือจะอาศัยเพื่อนฝูงจะมาพบเห็นเข้า หรืออาจไม่ชอบอยู่ปะปนกับคนอื่น จึงต้องการจะอยู่อย่างสงบเป็นดั่งคฤหาสน์ให้เต็มเกียรติสมบูรณ์พอควร จะได้ไม่เกรงใจและไม่อายใคร ๆ ในข้อที่ว่าอยู่โดยไม่เสียเงิน ท่านผู้ชราเหล่านี้เมื่อไร้ผู้อุปการะก็ย่อมจะเดือดร้อนจริง ๆ อันควรที่จะต้องคิดให้การสงเคราะห์ช่วยเหลืออยู่ด้วย ฉะนั้น จึงได้มีการสร้างโฮเต็ลคนชราประเภทนี้ขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๘๒ ตั้งอยู่ในบริเวณบ้านบางแค อำเภอภาษีเจริญ จังหวัดธนบุรี มีชื่อว่า "บ้านพิบูลสุข" จัดไว้สำหรับบริการช่วยเหลือ ท่านผู้ชราประเภทนี้ขนาดรับได้เพียง ๓๐ ท่านเท่านั้น และโฮเต็ลนี้ยังมุ่งหมายจะช่วยเหลือท่านผู้ชราบางคนที่มีอายุได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากครอบครัว ให้มีสติใจเข้ามาใช้ชีวิตพักผ่อนสงบสติอารมณ์ให้เป็นดุจชดบายชั่วคราว จนกว่าจะหายอดประการหนึ่งด้วย ซึ่งก็ปรากฏว่ามีชนบัตตลอดจนขุนนางชั้นขุน หลวง พระ พระยา และหม่อมเจ้า ส้มครี่เข้ามารับบริการนี้หลายท่านแล้ว บางท่านก็มาอยู่ประจำ บางท่านก็มาด้อมครี่อยู่เพื่อสงบสติอารมณ์ชั่วคราวเพียงเดือนสองเดือน เพราะมีความรำคาญจากทางบ้าน พอหายชุนมัวแล้วก็กลับไปอยู่บ้านดังเดิม แล้วบางที่ก็กลับมาด้อมครี่อยู่ใหม่อีกก็มี

ไฮเต็ลชนิดนี้ คิดค่าบริการเพียงเดือนละ ๔๒๕ บาท ต่อคนชรา ๓ คนเท่านั้น ซึ่งคิดรวมทั้งค่ารับใช้ ค่าที่อยู่ ค่าอาหาร ค่าซักเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เฟอร์นิเจอร์ และกำหนดให้คนชราสามารถอยู่ได้แต่เฉพาะตัว จะเขาบุตรภรรยาที่มีอายุไม่เข้าเกณฑ์เป็นคนชราอยู่ด้วยหาได้ไม่

ประเภทที่ ๒ อนุญาตให้เข้ามาสร้างบ้านอยู่เฉพาะตัวในบริเวณสถานอุปการะ กล่าวคือ อาจมีคนชราบางท่านซึ่งมีฐานะดี ต้องการจะหาถิ่นใช้ชีวิตอยู่อย่างสงบใหม่ให้เป็นอิสระเมื่อต้องการจะเข้ามาหาที่ปลูกสร้างบ้านอยู่ โดยเฉพาะของตนเองในบริเวณสถานอุปการะคนชราเพื่ออยู่เองหรืออุทิศให้คนชราผู้มีอุปการะคุณแก่ตนอยู่อาศัย เป็นการทดแทนบุญคุณ ก็อาจทำได้โดยขออนุญาตและมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑. จะต้องสร้างบ้านตามแบบรายการ และขนาด ที่กำหนด ให้เหมาะสม แก่มาตรฐาน และวัฒนธรรมเป็นระเบียบเดียวกัน เท่าที่ได้มีผู้สร้างมาแล้วรวม ๔ หลัง มีราคาประมาณหลังละ ๑๗,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งค่าทาสี ค่าติดตั้งไฟฟ้าและประปาพร้อม

๒. ต้องยกบ้านนั้นให้เป็นสมบัติของทางราชการ

๓. อนุญาตให้คนชราตามที่มีผู้สร้างระบุชื่อมีสิทธิอยู่อาศัยในบ้านนี้ได้แต่ผู้เดียวไปจนตลอดชีวิต

๔. อาหาร น้ำ ไฟ และการเย็บเย็บเย็บเย็บ จะได้รับการบริการฟรีในฐานะเช่นเดียวกับคนชราที่เข้ามาอยู่ในประเภทไม่เสียเงินนั้นทุกประการ

๕. อุปกรณ์เครื่องใช้ประจำบ้าน รวมทั้งเครื่องนุ่งห่มต้องจัดหาหรือนำมาเอง

๖. ถ้าต้องการหาอาหารเลี้ยงดูตนเอง โดยไม่รบกวนทางการอย่างใดแล้ว ก็ยอมให้มีผู้รับใช้มาอยู่รวมได้ ๓ คน

นี่คือบริการที่รัฐจัดขึ้นเป็นรูปอุปการะสงเคราะห์คนชราในปัจจุบัน และเชื่อว่าบริการเช่นนี้คงจะต้องขยายให้กว้างขวางเป็นประโยชน์แก่คนชราผู้ประสบความเดือดร้อนลำบากในอนาคตให้พอเพียงยิ่งจนกว่านี้ จนกว่าจะทำให้คนทั้งหลายอุ่นใจไม่ต้องกังวลเป็นห่วงว่า เมื่อแก่แล้วไม่มีที่พึ่งกันอีกต่อไป

ประการสุดท้ายนี้ ใครจะขอกดว่า การเลี้ยงดูคนชรา นั้น ปัญหาที่น่าลำบาก
อื่น ๆ ก็ไม่มีมากนัก จะมียุ่งยากอยู่ที่แต่ในข้อที่ว่า คนชราจำนวนมากนั้น มักจะมีลักษณะตรง
กันในตอนที่ว่า "ใจน้อย" เดิมทีเป็นปมด้อยอยู่ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องได้รับความปดอบโยน
เอาอกเอาใจ ยกยอให้มากเข้าไว้เป็นที่สุด ผู้ปรนนิบัติก็ต้องเป็นผู้ศอกทนอย่างยิ่งด้วยจึงจะเกิด
ผล แม้ว่าเราจะทราบจุดดำเหตุและทางแก้แล้วเป็นอย่างดี แต่ก็เป็นเรื่องที่ปฏิบัติกันได้อย่างยาก
เย็นแสนเข็ญ น่าเห็นอกเห็นใจบุตรหลานหรือผู้หมั่นหน้าที่ปรนนิบัติคนชราในฐานะเช่นว่าน้อยมาก
ทีเดียว ในเมื่อผู้นั้นจะต้องปฏิบัตินาน ๆ ก็คงจะเป็นการทรมานมิใช่เล่นเลย นอกจากนั้นยัง
ปรากฏว่าคนชราบางคนยังมีคนเอาอกเอาใจดูเหมือนจะยิ่งได้ใจกลับเด่นเนื้อเด่นตัวยิ่งขึ้น แถม
ยังมีงอนคิดตามแทรกเข้ามาอีกก็มี ยากที่จะเอาใจได้สำเร็จ ปัญหาเหล่านี้แหละทำให้ยุ่งยาก
ลำบากใจแก่บรรดาบุตรหลานและผู้หมั่นหน้าที่ปรนนิบัติไม่น้อยเลย จึงขอฝากเป็นข้อตั้งเกดแก่ท่าน
ที่ยังไม่แก่ทั้งหลายไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยเพื่อจะได้ช่วยกันปรับปรุงตัวเสียแต่เนิ่น ๆ และพิจารณา
หาทางแก้ไขตามควรสืบไป.

ข่าวดีสำหรับนกกคมสุรา

บัดนี้ โรงงานสุราบางยี่ขัน ได้ผลิตสุราปรุงพิเศษ
"กวางทอง" ออกจำหน่ายแล้ว รสดีตัดเทียมแม่โขง
ราคาเพียง ๑๒.๐๐ บาท เท่านั้น ขอเชิญทดลองดื่ม
แล้วท่านจะคิดใจ ไม่ผิดหวัง
หาซื้อได้ตามร้านค้าสุราทั่วไป.

LIERT

ถ้าท่านจะเดินทางไปยังต่างประเทศ

โปรดติดต่อ

ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อการขุดสำหกรวม

และพาณิชย์กรรม จำกัด

เรื่อง

เงินต่างประเทศทุกสกุล

สะดวก และ รวดเร็ว

ถนนราชดำเนิน พระนคร **อ. บ. ถ.** โทรศัพท์ ๒๔๖๕๑, ๒, ๓,

สมุดและเครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

คุณภาพดี ราคาถูก

จำหน่ายที่

ร้านสรรพสินค้า อ.จ.ส.

ถ้าจะซื้อไปเพื่อจำหน่าย โปรดติดต่อที่แผนกกระดาษ ฯ

อาคาร ก. สีแยกคลองแก้ว

จะได้ราคาพิเศษ

LIERT

△

บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎรกล่าวเปิดประชุม และแจ้งเรื่องให้ที่ประชุมทราบดังต่อไปนี้

๑. ได้รับใบจากพระพิพิธภักดี (ปัตตานี) ขอดำเนินการประชุมตลอดสมัยประชุมสามัญ เนื่องจากป่วย และได้รับใบจาก พตจัตวา จำรูญ วัฒนคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ขอดำเนินการประชุมตลอดสมัยประชุมสามัญ เนื่องจากไปราชการต่างประเทศ

ที่ประชุมอนุมัติ

๒. ได้รับหนังสือจากกรมตำรวจนครบาลจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ศกนี้ แจ้งว่า กระทรวงยุติธรรมได้รายงานมาเพื่อขอให้ดำเนินการขออนุญาตต่อสภาผู้แทน

LI RT

ราษฎร เพื่อให้ศาลอาญาคำวินิจฉัยการพิจารณาคดี ซึ่งนายเอิบ อิดสระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จังหวัดนครราชสีมา) กับพวก เป็นจำเลย ในเรื่องสมคบกันฆ่าคนตายโดยเจตนา โดยความพยายามมากมาย

ที่ประชุมลงมติไม่อนุญาตให้ศาลอาญาคำวินิจฉัยการพิจารณาคดีนี้ในระหว่างสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๓. ได้รับหนังสือจากกรมตำรวจนครราชสีมาที่ฝ่ายการเมือง ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. นี้ แจ้งว่า กระทรวงยุติธรรมได้รายงานมาเพื่อขอให้คำวินิจฉัยการขออนุญาตต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ศาลอาญาคำวินิจฉัยการพิจารณาคดี ซึ่งนายเทพ โชติพันธุ์ นายทิม ภูริพัฒน์ กับนายแคว้ว นรปติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นจำเลยในเรื่องกระทำการอุทธรณ์ของคดีการอันเป็นคอมมิวนิสต์ กบฏภายในและภายนอกราชอาณาจักร

ที่ประชุมลงมติไม่อนุญาตให้ศาลอาญาคำวินิจฉัยการพิจารณาคดีนี้ในระหว่างสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ต่อจากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓ และ ๒/๒๕๑๔ (สามัญ) ชุดที่ ๓

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้ง

ครั้นแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีได้รวม ๒ กระทู้ คือ

๑. กระทู้ถามด่วน ของ นายถวิล อัญจนนท์ (สุพรรณบุรี) เรื่อง เรือบริษัทขนส่งสายสุพรรณบุรีหยุดเดิน

๒. กระทู้ถาม ของ นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕... (นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) เป็นผู้เสนอ)

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใจความสำคัญว่า เพื่อเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดศรีสะเกษ เนื่องจากท้องที่บางตำบลในอำเภอกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมณี จังหวัดศรีสะเกษ มีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอมาก ราษฎรไปมาติดต่อกับอำเภอลำบาก และท้องที่บางตำบลยังมีลำห้วยขะยุงกั้นเส้นทางคมนาคมอีก ทำให้การไปมาไม่สะดวก จึงสมควรโอนตำบลเดี่ยวในท้องที่อำเภอกันทรารมย์ และตำบลบก ตำบลค้อ ในท้องที่อำเภอกันทรารมณี จังหวัดศรีสะเกษ ไปขึ้นอยู่กับท้องที่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และโอนตำบลหนองแก้ว ตำบลหนองแวง ตำบลตะทาย ตำบลเมืองน้อย ตำบลทาม ในท้องที่อำเภอกันทรารมณี จังหวัดศรีสะเกษ ไปขึ้นอยู่กับท้องที่อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้ยังความสะดวกให้แก่ราษฎร

พลเอก เศษ เศษประคิยทุช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้อภิปรายชี้แจงใจความสำคัญว่า ทางกระทรวงมหาดไทยพยายามที่จะให้ความสะดวกแก่ราษฎรทุกประการ ได้ให้จังหวัดสอบถามความสมัครใจของราษฎรทุกตำบลตามที่สมาชิกเสนอมา ก็ได้ทราบว่าไม่มีราษฎรมีความประสงค์ที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลง และตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าเท่าที่เป็นอยู่ตามเดิมในขณะนี้ ได้รับความสะดวกกว่า ทั้งทางการได้เคยเปลี่ยนแปลงมาครั้งหนึ่งแล้ว ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงกันอีกก็จะเป็นการไม่เหมาะสม ฉะนั้น จึงไม่ควรที่จะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา

เนื่องจากผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอขอลอนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ได้มีสมาชิกคัดค้านว่าควรจะได้พิจารณาให้เสร็จสิ้นในสภานี้ และโดยที่ได้มีสมาชิกเสนอให้ยกเรื่องขึ้นรับพิจารณา

ในที่สุด ที่ประชุมได้ลงมติให้ยกเรื่องขึ้นรับพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ร่างข้อบังคับการประชุมและการปฏิบัติของสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔... (นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) เป็นผู้เสนอ)

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างข้อบังคับ การประชุม และการ ปรีกษา ของสภา
ผู้แทนราษฎรฉบับนี้มีใจความสำคัญว่า เพื่อแก้ไขข้อบังคับการประชุมและการปรีกษาของ
สภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๓๓๒ และ ๓๓๕ ซึ่งเกี่ยวกับการตั้งกระทู้ถามและการตอบกระทู้ถาม
ให้เป็นการเหมาะสม

ได้มีสมาชิกอภิปรายคัดค้านมีใจความสำคัญว่า ตามข้อบังคับการประชุมและการ
ปรีกษาของสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๒๕ ก็ได้ตราไว้ชัดเจนแล้ว และในการปฏิบัติ
ของประธานสภาและเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการ เพื่อให้เป็นผลดี และ ความเรียบร้อย แก่การประชุม
สภา จึงยังไม่สมควรที่จะมีการแก้ไขข้อบังคับการประชุมและการปรีกษาของสภาผู้แทนราษฎร
ความที่ผู้เสนอ ๆ มา

ได้มีสมาชิกอภิปรายสนับสนุนและคัดค้านใน เรื่อง การบรรจุระเบียบวาระกระทู้ถาม พอ
ดมควร

ในที่สุด ได้มีสมาชิกเสนอให้ยกเรื่องอื่นจนปรีกษา ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นจน
ปรีกษา ร่างข้อบังคับฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป.

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

เจริญ บัณฑโร

(นายเจริญ บัณฑโร)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

กระทู้ถาม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

กระทู้ถาม เรื่อง เรือบริษัทขนส่งสายสุพรรณบุรีหยุดเดิน ของ นายถวิล วัฒนานนท์ (สุพรรณบุรี) ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังนี้

ตามที่บริษัทขนส่ง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่รัฐบาลนี้หนุนใหญ่ ได้ไปเดินรับส่งสินค้า และคนโดยสารสายสุพรรณบุรี คือ ออกจากท่าเตียนไปถึงอำเภอเดิมบางนางบวช ตามนโยบายของรัฐบาลนี้ ในขณะที่ช่วยให้การขนส่งสินค้าและคนโดยสารในจังหวัดสุพรรณบุรีได้รับความสะดวกและเสียค่าใช้จ่ายถูกลง เป็นการช่วยประชาชนในการลดค่าครองชีพลดอคติหลายปีมาแล้ว บริษัทเรือบริษัทขนส่ง จำกัด ได้หยุดเดินไปเฉย ๆ โดยไม่ประกาศให้ประชาชนทราบเหตุผล คงเหลือเรือของบริษัทสุพรรณขนส่งแค่เพียงบริษัทเดียว เป็นเหตุให้ค่าระวางดิบขึ้นสูงกว่าเดิม สินค้าต่าง ๆ ที่ส่งไปจากกรุงเทพฯ ต้องขายแพงขึ้นกว่าเดิมเป็นอันมาก ขอเรียนถามว่า

๑. การที่เรือของบริษัทขนส่ง จำกัด ต้องเลิกเดินในสายท่าเตียน-สุพรรณบุรีนั้น เนื่องมาจากเหตุผลประการใด

๒. รัฐบาลมีความรู้ดีหรือทราบถึงความเดือดร้อนของประชาชนในการที่ราคาสินค้าสูงขึ้น อันเนื่องมาจากการหยุดเดินเรือหรือไม่ และได้ดำเนินการแก้ไขอย่างไร

๓. ประชาชนตลอดด้านสุพรรณและระยะทางที่เรือบริษัทนี้ผ่านไป ต้องการจะให้เรือบริษัทนี้กลับเดินอีกตามเดิม รัฐบาลจะจัดการตามความประสงค์ของประชาชนเพื่อความสะดวกและลดค่าครองชีพของประชาชน จะทำได้หรือไม่ เมื่อใด

LIART

พลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณฤทธิช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ตอบว่า

๑. กระทรวงคมนาคมได้ให้กรมการขนส่งตอบต่อคุณชอเท็จจริงในเรื่องนี้แล้ว บริษัทขนส่ง จำกัด แจ้งว่า บริษัทเพียงแต่คงเดินเรือสายกรุงเทพฯ - สุพรรณบุรี ซึ่งคร่าวเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากเรือของบริษัทมีจำนวนไม่เพียงพอและ เป็นเรือที่มีสภาพไม่เหมาะสมในการใช้เป็นเรือโดยสารประจำทาง จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ แต่ก็ต้องใช้เวลาในการนี้อยู่บ้าง กระทรวงคมนาคมจึงได้สั่งให้บริษัทปรับปรุงเรือให้เรียบร้อยโดยด่วน ซึ่งบริษัทก็รับจะปฏิบัติอยู่แล้ว

๒. รัฐบาลทราบถึงความเดือดร้อนของประชาชนในการที่บริษัทงดการเดินเรือชั่วคราวมาตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๑๑ จึงได้เร่งรัดให้บริษัทปรับปรุงเรือให้แล้วเสร็จโดยด่วนตามที่ได้เรียนมาให้ทราบแล้วในข้อ ๑

๓. รัฐบาลทราบว่าเรือของบริษัทเป็นที่นิยมของประชาชน และได้ให้บริษัทดำเนินการเดินเรือสายนี้ต่อไปตามเดิม เมื่อได้ปรับปรุงเรือแล้วเรียบร้อยแล้ว

กระทู้ถาม เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ของ นายเหตุง จิราภรณ์ (พิจิตร) ตั้งถามทำนายนายกรัฐมนตรี ดังนี้

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่ที่จะ ตรวจสอบ การใช้จ่ายเงินของแผ่นดินซึ่งกระทรวงทบวงกรม และองค์การของรัฐบาลได้รับอนุมัติการใช้จ่ายตาม พ.ร.บ.งบประมาณแผ่นดินประจำปีว่าหน่วยราชการนั้น ๆ ได้ใช้จ่ายเงินไปตามประเภทและวงเงินเป็นการถูกต้องหรือไม่ ในเรื่องนี้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือรัฐบาลควรจะทำรายงานการตรวจสอบให้สภามูลนิธิแทนราษฎรทราบในฐานะ ที่เป็นผู้ควบคุม การใช้จ่ายเงิน ของแผ่นดิน แต่ปรากฏว่าตลอดอายุของรัฐบาลนี้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือรัฐบาลมิได้เสนอรายงานการตรวจสอบเป็นรายปีมาให้สภามูลนิธิแทนราษฎรได้ทราบเลย เพื่อเป็นการร่วมมือกับทางรัฐบาล ซึ่งย่อมมีความประสงค์ตรงกันในด้านที่จะให้การ ใช้จ่ายเงินของหน่วยราชการเป็นไปโดยถูกต้อง จึงขอเรียนถามว่า

๑. ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นมาจนถึงบัดนี้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณ ซึ่งเรียกว่า การตรวจ คัดบัญชี ได้ตรวจสอบเสร็จสิ้นไปบ้างใดบ้าง และยังคงการตรวจสอบในปีใดบ้าง ถ้ามีค้างการตรวจสอบอยู่ ที่ค้างเป็นเพราะเหตุใด

๒. ผลของการตรวจสอบในปีที่ตรวจสอบไปแล้วปรากฏผลเป็นประการใด มีข้อบกพร่องหรือการทุจริตในการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินบ้างหรือไม่ ถ้ามีข้อบกพร่องใดบ้าง และทางรัฐบาลได้หาทางจัดการแก้ไขอย่างไร

๓. จะขอให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจัดทำรายงานประจำปีแต่คงผลงานเช่นเดียวกับกรมอื่น ๆ ที่ได้จัดทำอยู่แล้วในขณะนี้และเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ จะได้หรือไม่

จอมพลอากาศ ฟืน รณนภากาศ อุตสาหกรรม รองนายกรัฐมนตรี ตอบว่า

๑. สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจคั้งตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ เสร็จทุกปีไม่มีค้างค้าง

๒. ข้อบกพร่องต่าง ๆ เท่าที่ตรวจพบมีดังนี้

ก. ข้อบกพร่องทั่ว ๆ ไป

๓. เบิกเงินคั้งงบประมาณซึ่งเป็นการปฏิบัติผิดตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ

งบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๑๖

๒. รับเงินผลประโยชน์ไม่นำส่งคลังตามกำหนดเวลา

๓. เงินจ่ายผิดระเบียบข้อบังคับ

๔. เงินยืมค้างชำระนานเกินควร

๕. การปฏิบัติทางบัญชีไม่เรียบร้อย

๖. หลักฐานการจ่ายเงินไม่สมบูรณ์ครบถ้วน

๑. จ่ายเงินโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจจ่าย
๒. การจ่ายเงินไม่ประหยัด
๓. การทุจริตมีคั้ง
๔. ปดอมแปลงแก้ไขหลักฐานการจ่ายเงิน
๕. เงินและแต่คมีในความรับผิดชอบขาดหาย
๖. ยักยอกเงิน
๗. จ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐาน
๘. ดำแดงหลักฐานรับตั้งของเท็จ
๙. ทำบัญชีหลักฐานบิดเบือนให้ผิดไปจากความจริง

สำหรับในการทุจริตในปี ๒๕๑๕ มี ๒๐ ราย เป็นเงิน ๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท คิดตามอัตรางบประมาณ .๐๔๐ เปอร์เซ็นต์ แปลว่ายังไม่ถึง ๓ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๑๖ มี ๒๗ ราย เป็นเงิน ๒,๓๐๐,๐๐๐ ตามอัตรางบประมาณประจำปี เท่ากับ .๐๔๐ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๑๗ มี ๒๗ ราย เป็นเงิน ๗๕๒,๐๐๐ บาทเศษ เป็นเงิน .๐๓๐ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๑๘ มี ๓๖ ราย เป็นเงิน ๓,๗๐๐,๐๐๐ เป็นเงิน .๐๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณประจำปี คิดเฉลี่ยแล้วก็คิดถัวประมาณ .๐๒ ถึง .๐๓ เปอร์เซ็นต์ ถ้าคิดดูในเรื่องการทุจริตแล้วก็เรียกว่า อหิชาติกรรม นี้ก็เป็นธรรมดาคนอาจจะเฉยไม่พันในเรื่องก็เกิดซึ่งอาจจะมั่งบ้าง และนับว่าไม่ถึง ๓ เปอร์เซ็นต์ จึงเป็นสิ่งที่น่าเห็นใจทั่วไปทุกแห่งทุกชาติในโลกก็อาจจะเป็นอย่างนี้

๓. จะได้ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณา จักการ ตามควรต่อไป.

นายกรัชมนตรี

ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์

เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๖๐ น. จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์และผู้สื่อข่าวต่างประเทศตามปกติ ณ ทำเนียบรัฐบาล นายกรัฐมนตรีได้ตอบคำถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. การขอใช้วิทยุโทรเลขของตำรวจ

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามว่า ในการไปหาเลี้ยงของนายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เชาธิการพรรคเสรีมนักศึกษา ได้โทรเลขรายงานมาถึงหัวหน้าพรรค ผ่านทางวิทยุโทรเลขของตำรวจ ที่กระทำเช่นนั้น ต้องเสียเงินให้หรือไม่ และถ้าพรรคอื่น ๆ จะทำเช่นนั้น จะได้หรือไม่

นายกรัชมนตรีตอบว่า การรายงานทางวิทยุตำรวจนั้น ไม่ต้องเสียเงิน เพราะต่างกับวิทยุโทรเลขของกรมไปรษณีย์โทรเลข พรรคอื่นจะใช้บ้างก็ได้ ใครจะใช้ก็ขอให้ไปติดต่อกับนายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ อธิบดีกรมตำรวจ ที่วังปารุสกวัน

๒. สัมพันธภาพระหว่างไทยกับพม่า

ผู้สื่อข่าวต่างประเทศถามว่า อนุ ได้แสดงท่าทีมาเมื่อวานนี้ ว่า สัมพันธไมตรีระหว่างไทยกับพม่า ยังไม่เคยมีครั้งใดที่ตกต่ำที่เป็นอยู่ในขณะนี้ จึงอยากจะขอทราบทัศนคติของรัฐบาลไทยว่ามีความรู้ดีทุกอย่างไว้ค้ำค่าแสดงนั้น

นายกรัชมนตรีตอบว่า ขอรับรองตามคำแถลงของอนุเช่นเดียวกัน

LIART

๓. ปัญหาการประกวดนางสาวไทยในงานฉลองรัฐธรรมนูญ

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ แสดงความ ชังใจที่ คณะกรรมการ อำนวย การจัดงาน ฉลองรัฐ-
ธรรมนูญแถลงงตการประกวดนางสาวไทย ในงานฉลองรัฐธรรมนูญประจำปีนี้ ขอทราบว่
นายกรัฐมนตรีเห็นควรตามความเห็นของคณะกรรมการด้วยหรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เมื่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกงานฉลองรัฐธรรมนูญไม่
สนับสนุนให้มี ก็จะต้องงด นอกจากนั้นความคิดเห็นทางค่านิยมหนังสือพิมพ์และทางด้านวัฒนธรรม
ฝ่ายหญิงก็ไม่สนับสนุนที่จะให้มีการประกวดเช่นเดียวกัน จึงได้งดการประกวด

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ขอให้นายกรัฐมนตรีคัดค้านความคิดเห็นที่มีผู้เสนอว่าอยากให้มีการ
ประกวด กับอีกฝ่ายหนึ่งไม่ต้องการให้ประกวด

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ไม่ขอคัดค้านเรื่องนี้

๔. ให้เลิกการล่าฝิ่น

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามว่า ที่นายกรัฐมนตรีเคยแถลงว่าจะให้เลิกการสูบฝิ่นเด็ดขาด
ภายในปี ๒๕๐๐ บัดนี้ข่าวว่าได้มีการคิดต่อไปยังสหประชาชาติว่า การเลิกนั้นจะทำในทันที
ทันใดไม่ได้ เป็นความจริงหรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ความเป็นจริงนั้น ตัวท่านเองจะให้เลิกเด็ดขาดภายในปีนี้
แต่ทางกระทรวงการคลังยังแข็งข้อรัศของมาหลายประการ เป็นอันว่าฝิ่นยังมีเหลืออยู่มาก และว่า
ถ้าให้เลิกแล้ว จะทำให้คนสูบฝิ่นถึงตาย และเกี่ยวข้อง้วยรายได้ต่าง ๆ ด้วยนั้น เรื่องนี้ นาย
กรัฐมนตรีก็มีได้เห็นด้วย ได้ตั้งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาใหม่

๕. ขบประมาณการจ้างงานฉลองครบรอบ ๒๕ ศตวรรษแห่งพระพุทธศาสนา

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ขอทราบงบประมาณการจ้างงานฉลอง วันครบรอบ ๒๕ ศตวรรษ
แห่งพระพุทธศาสนา

LI RT

นายกรัฐมนตรืตอบว่า ประมาณ ๕๐ ล้านบาท ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับประมาณการบูรณะและซ่อมแซม รวมทั้งการก่อสร้างเพื่อสาธารณประโยชน์หลายสิ่งหลายอย่าง แต่อย่างไรก็ดี งบประมาณที่กล่าวนั้นก็พิจารณาที่จะขบออกบุญกุศลจากประชาชนทั่วไปมาร่วมกันด้วย หรืออาจจะใช้วิธีการบอญุวิธีหนึ่งวิธีใด ซึ่งกระทรวงการคลังเป็นเจ้าหน้าที่จะได้ดำเนินการตามความเหมาะสม สำหรับความเห็นของนายกรัฐมนตรืนั้น ใครจะทำแต่ตมป้อย่างเดียวกับแต่ตมป ก.ศ.๕. ให้ประชาชนร่วมการกุศลด้วยการซื้อหรืออาจจะขอให้ช่วยซื้อแผ่นอิฐในการที่จะก่อสร้างถาวรวัตถุทางพุทธศาสนา หรือการหล่อพระพุทธรูป เป็นต้น ซึ่งกระทรวงการคลังจะได้วางระเบียบในเรื่องนี้ต่อไป

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ขอรทราบว่า ในวันฉดอง คือวันที่ ๓๒, ๓๓ และ ๓๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ คณะกรรมการได้ตั้งข้อเด้นขอให้ประชาชนอดเหล้า จริงหรือไม่ นายกรัฐมนตรืตอบว่า รายละเอียดในเรื่องนี้ได้ประกาศทางวิทยุกระจายเสียงไปแล้ว มีคำขอร้องในทางพระพุทธศาสนาให้งดการดื่มสุรา ละเว้นการฆ่าสัตว์ ในวันดังกล่าวนี้

๖. ข้อถามเกี่ยวกับการลดค่าสิ่งทหาร

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถาม นายกรัฐมนตรืใน ฐานะ รัฐมนตรืว่าการ กระทรวงกลาโหมว่า ขณะนี้สถานการณ์ทั่วไปของโลก รู้ดีว่าคลี่คลายไปสู่สันติภาพ ประเทศต่าง ๆ ก็ลดค่าสิ่งทหารลงไปมาก แม้อังกฤษเองก็ลดงบประมาณทางทหารไปหลายร้อยล้านบาท จึงขอรทราบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะลดค่าสิ่งทหารลงบ้างหรือไม่

นายกรัฐมนตรืตอบว่า นโยบายทางการทหารหรือการบ้องกันประเทศของเรานั้น ยังไม่มีความดำริที่จะลดลง เพราะการดำเนินการบ้องกันประเทศของเรายังอยู่ในลำดับต่ำกว่าที่เรา มีโครงการไว้เป็นอันมาก ฉะนั้น เราจึงจะต้องดำเนินการในด้านนี้กันต่อไป

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามต่อไปอีกว่า ทางด้านเกี่ยวกับการต่างประเทศนั้น มีข่าวว่า เนห์รูกับนัสเซอร์และคิโต จะตั้งคนเป็นกลุ่มที่สาม เพื่อจะเป็นตราฐเกี่ยวกับคุดยอำนาจระหว่างประเทศ ทั้งทางตะวันออกและตะวันตก โดยบุคคลทั้งสามได้ไปประชุมกันที่เกาะแวนกา

ด้วยความหวังที่จะเป็นมหาอำนาจที่มั่นคงในการจัดตั้งกลุ่มที่สามชนน จึงขอทราบความรู้ดีของ นายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ไม่มีความรู้ดีในเรื่องนี้แต่อย่างใด แต่เคยได้แจ้งแก่ผู้แทน หนังสือพิมพ์มาครั้งหนึ่งแล้วว่า นโยบายของประเทศเราเน้น พยายามที่จะทะนุบำรุงบ้านเมือง มุ่งให้ราษฎรเกิดความผาสุกมากกว่าที่จะมุ่งไปในเรื่องการเมืองระหว่างประเทศ การที่เราจะเข้าไปเล่นการเมืองระหว่างประเทศนั้น เราจะต้องคิดถึงทุนในกระเป๋าของเราว่าควรจะทำเช่นนั้นหรือไม่ เพราะฉะนั้น การที่เราจะทำอะไรต่อไปโดยเปล่าประโยชน์ก็ไม่คิดที่จะทำ

๗. ข้อวิวาทที่เกิดขึ้นที่จังหวัดสระบุรี

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามว่า การวิวาทระหว่างผู้แทนของพรรคที่เกิดขึ้นเมื่อคราวที่พบ เปิดป้ายพรรคเสรีมนังคศิลา ที่จังหวัดสระบุรี เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีข่าวว่า นายกรัฐมนตรีก็ กับเรียกผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรีมาสอบถาม จริงหรือไม่ นายกรัฐมนตรีตอบปฏิเสธข้อถาม นี้ และว่าได้ทราบเรื่องนักเทวาทหนังสือพิมพ์ลงข่าว ซึ่งได้มอบให้เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทย สอบสวนเรื่องราวตามหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ซักถามต่อไปอีกว่า การวิวาทที่เกิดขึ้นตามข้างนั้น วิวาททั้งต้อง ฝ่ายต่างก็เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งสนับสนุนนายกรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน แม้กระนั้นก็ยัง เกิดวิวาทกันได้ ถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนั้น เมื่อใกล้เวลาเลือกตั้งเข้ามาเช่นนั้น ถ้าเป็นพรรคอื่นจะมีเกิดเรื่องยิ่งกว่าที่เป็นอยู่หรือไม่ และเรื่องนี้จะหาทางป้องกันได้อย่างไร

นายกรัฐมนตรีตอบว่า การป้องกันในเรื่องนี้ เป็นหน้าที่ของทางกรมมหาดไทยอยู่แล้ว และระหว่างนี้ก็กำลังสอบสวนเรื่องราวอยู่ในอันที่จะป้องกันมิให้เกิดเหตุเช่นนั้นขึ้นอีก ถ้าหากการหาเสียงเลือกตั้งที่ผู้แทนหนังสือพิมพ์วิตกว่าจะเกิดการวิวาทกันขึ้นเมื่อถึง เวลาเลือกตั้ง นั้น นายกรัฐมนตรีตอบว่าการเลือกตั้งมีขึ้น ในหลายจังหวัด ไม่น่าจะมีข้อวิตกแต่ประการใด จะเห็นได้จากการเลือกตั้งจังหวัดอุดรธานีครั้งที่ผ่านมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ปรากฏว่า ก่อนเลือกตั้ง ได้มีการโฆษณาหาเสียงกันอย่างเออจริงเอางัง ก็ไม่ปรากฏว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นแต่ประการใด ที่เป็นห่วงว่าจะมีเหตุร้ายขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ นั้น ก็อาจจะมีได้บ้างตามเปอร์เซ็นต์ของบุคคล

ซึ่งวิสัยของมนุษยชนบางคนอาจจะเป็นไปได้ ดังนั้นข้อถามที่ว่า การหาเตียงเด็กคงมีเตียง
 บ้างกับข้าราชการโดยทางอ้อมนั้น นายกรัฐมนตรีตอบว่า การจะทำเช่นนั้น มิใช่จะทำได้โดย
 ง่าย การที่จะให้ข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใดออกจากราชการด้วยวิธีแบบบังคับต่าง ๆ นานา ตามตัว
 อย่างข้อถามของผู้แทนหนึ่งต่อพิมพันธ์ ทำไม่ได้ง่าย ๆ เพราะมีการดำเนินเรื่องตามระเบียบวินัย
 และข้าราชการผู้ถูกกล่าวหายังมีสิทธิที่จะร้องทุกข์ และเรื่องราวของผู้นั้น ก.พ. ยังต้องตรวจ
 พิจารณาโดยละเอียดและด้วยความเป็นธรรม อย่างไรก็ตาม ข้อบกพร่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการหา
 เตียงเด็กคงตามกับผู้แทนหนึ่งต่อพิมพันธ์แน่นอนขอคิดเห็นมา นายกรัฐมนตรีก็ขอรับไว้พิจารณา
 เพื่อจะได้มอบให้กรมมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในเรื่องนี้ไปพิจารณาแก้ไขและป้องกันเพื่อ
 ความเป็นธรรมต่อไป

๘. การเจรจาระหว่างไทยกับกัมพูชา

ผู้สื่อข่าวต่างประเทศถามว่า การเจรจาระหว่างไทยกับกัมพูชา มีผลคืบหน้าประการ
 ไດบ้าง

แต่เช้าในกรม ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทรงตอบว่า ขณะนี้ทางต้อง
 ฝ่ายได้เตรียมการที่จะเจรจากันอยู่ โดยจะได้มีการจัดตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งสองฝ่ายร่วมกันตรวจ
 ตราทางชายแดน เพื่อระงับเหตุร้ายต่าง ๆ

การให้สัมภาษณ์เมื่อเวลา ๑๐.๔๐ น.

อนึ่ง ภายหลังจากการประชุมคณะรัฐมนตรี ณ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๕ ก.ค.
 ศกนี้ มีผู้แทนหนึ่งต่อพิมพันธ์ไปขอสัมภาษณ์นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้.—

ผู้แทนหนึ่งต่อพิมพันธ์ถามนายกรัฐมนตรีถึงการจับกุมนักหนึ่งต่อพิมพันธ์ใน กรณีกระทำ
 ผิดกฎหมายป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า นายกรัฐมนตรีได้รับรายงาน
 เรื่องนี้แล้วหรือยัง นายกรัฐมนตรีตอบว่า ยังไม่ได้รับรายงานละเอียดในเรื่องนี้

ผู้แทนหนึ่งต่อพิมพันธ์ถามต่อไปถึงข่าวที่บริษัทอเมริกันจะไปลงทุนเช่าที่ปลูกข้าวในประ-
 เทศออสเตรเลีย โดยลงทุนในการนี้ถึง ๘๐ ล้านดอลลาร์ และเมื่อผลิตข้าวได้ก็จะขายในราคา
 ประมาณ ปอนด์ละ ๒ เซนต์ ซึ่งราคาข้าวในปัจจุบันนี้ราคา ๕ เซนต์ เมื่อเป็นเช่นนั้นจะทำให้
 ราคาข้าวไทยจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรในเรื่องนี้

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ปัญหาข้าวเป็นปัญหาของโลก เพราะขณะนี้ข้าวยังไม่เพียงพอกับความต้องการของโลก จำนวนประชากรของโลกคือ ผู้บริโภคยังมีความต้องการมากอยู่ และเราเองก็ยังผลิตได้ไม่เพียงพอ จึงได้มีการเร่งรัดในการเกษตร และยังสนับสนุนในการผลิตพืชไร่ ซึ่งต่างประเทศมีความต้องการมาก เช่น ถั่ว งา ฝักทอง ข้าวโพด เฉพาะข้าวโพดก็แล้ว เรามีรายได้ถึง ๘๐ ล้านบาท ปัญหาที่เราต้องขบคิดนั้น คือเรายังมีแรงงานไม่เพียงพอในการผลิตอยู่อีกมาก รัฐบาลจึงได้มีนโยบายเร่งการผลิตโดยใช้เครื่องทุ่นแรงงาน และการใช้ปุ๋ยเพื่อให้ได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการผลิตข้าวในออสเตรเลียขึ้นก็พูดกันมานานแล้ว เท่าที่ทราบออสเตรเลีย ดินฟ้าอากาศก็ไม่อำนวยให้ในการปลูกข้าวหนัก

แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลก็มีความนโยบายรักษาระดับการค้าระหว่างประเทศโดยอาศัยสินค้าข้าว ไม้สัก ไม้ยาง และในขณะที่เดียวกันเราก็มีได้หวังในเรื่องการเกษตรแต่อย่างเดียวด้วยบ้านเมืองเจริญขึ้น คนได้รับการศึกษามากขึ้น ก็มีความต้องการวัตถุสำเร็จรูปมากขึ้น รัฐบาลจึงได้มีนโยบายเร่งการอุตสาหกรรม มีการออก พร.บ. อุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมงานด้านอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น จะเห็นได้จากการตั้งโรงงานน้ำตาล โรงงานทำแก้ว โรงงานกระดาษ โรงงานทอผ้า เป็นต้น และกระทรวงศึกษาธิการก็ได้จัดตั้งโรงเรียนเทคนิคเพื่ออบรมให้คนมีความรู้ในงานด้านอุตสาหกรรม

นอกจากนั้น เรายังมีโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับพืชไร่ เช่น โรงงานแป้งมันสำปะหลัง โรงงานข้าวโพด ถั่ว งา เพื่อส่งไปขายต่างประเทศ และทุนรายจ่ายมาก นายกรัฐมนตรีกล่าวต่อไปว่า รัฐบาลมีนโยบายต้องการที่จะให้ประเทศของเราเป็นประเทศกึ่งอุตสาหกรรม กึ่งเกษตรกรรม เช่นประเทศฝรั่งเศส เพราะเมื่อมีเหตุการณ์มันแปรไปอย่างไรก็ตามเราสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์นั้น ๆ ได้

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามนายกรัฐมนตรีอีกว่า การช่วยเหลือของอเมริกาทำไมจึงมีแต่อาวุธ จะช่วยในด้านการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมบ้างไม่ได้หรือ

นายกรัฐมนตรีตอบว่า อเมริกาก็ช่วยเราในด้านการศึกษาและด้านเทคนิคอยู่แล้ว ซึ่งก็นับว่าเป็นประโยชน์มาก ส่วนในเรื่องอาวุธนั้นก็มีความจำเป็น ถ้าเขาไม่ส่งมาช่วยเหลือเรา

ก็ต้องใช้เงินไปซื้อหามา ฉะนั้น ในการที่อเมริกาส่งอาวุธมาให้ก็เป็นการดีที่รายจ่ายไปซึ่งเราก็ได้นำเงินที่ไม่ต้องไปซื้ออาวุธไปบำรุงประเทศในด้านอื่นต่อไป ส่วนในด้านการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมนั้น เราก็อยากที่จะพึ่งตัวเองมากกว่า และระหว่างนี้เราก็ได้ตั้งโรงงานผลิตเหล็กของเราขึ้นเองแล้วที่ท่าตม ซึ่งเป็นของบริษัทปูนซิเมนต์ไทย ดำเนินการผลิตเหล็กเส้นตะปู และต่อไปก็จะขยายไปถึงรางรถไฟ และเหล็กสะพาน ซึ่งก็นับว่าเป็นรากฐานในการผลิตวัตถุอื่น ๆ ด้วย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามนายกรรณิมาว่า จะเดินทางไปเยือนกัมพูชาตามคำเชิญของนายกรรณิมาก็มีหรือไม่ว่านายกรรณิมาตอบว่า เรื่องนี้ก็ตกลงกันในหลักการเท่านั้น แต่ยังมีได้มีการกำหนดอย่างไรแน่นอน

นายกรรณิมาตอบว่า ในราวเดือนตุลาคม จะเดินทางไปเยี่ยมอินเดียตามคำเชิญของรัฐบาลอินเดีย และจะถือโอกาสนี้ไปวางศิลาฤกษ์วัดไทยที่พุทธคยา ในรัฐพิหาร ซึ่งมีเนื้อที่วัดประมาณ ๑ ไร่ และนอกจากนี้ ก็จะไปสักการะปูชนียสถานที่สำคัญของพุทธศาสนาในรัฐต่าง ๆ อีกด้วย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามนายกรรณิมาว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ มีนโยบายอย่างไรในการตั้งห้ามกระดาศพิมพิณที่เรียกว่า กระดาศพอนต์ แต่กดับให้ อ.จ.ต. ตั้งมาจำหน่ายได้แต่ผู้เดียว

นายกรรณิมาตอบว่า การกระทรวงเศรษฐกิจตอบผ่านอธิบดีกรมพาณิชย์ว่า กระทรวงเศรษฐกิจห้ามกระดาศพิมพิณที่โรงงานอุตสาหกรรมของเราผลิตได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายใน อ.จ.ต. เป็นผู้รับผิดชอบจากโรงงานกระดาศพิมพิณทั้งหมดมาเป็นผู้นำจำหน่าย จึงให้สิทธิตั้งกระดาศพิมพิณในประเภทเหล่านี้ยังไม่พอเข้ามาจำหน่ายให้เป็นการเพียงพอ รายละเอียดยก อ.จ.ต. และกระทรวงอุตสาหกรรมมีรายการพร้อมที่จะชี้แจง.

บริษัท บุนหงส์ จำกัด

ผู้รับเหมาก่อสร้างและออกแบบอาคารทุกชนิด

จำหน่ายเครื่องอุปการณ์การก่อสร้าง

๑๖๓๘ (ข้าง ร.ร. สายปัญญา) ถนนกรุงเกษม พระนคร

โทรศัพท์ ๒๓๒๔๔, ๕๖๕๒๓

Boon Ngan Constructing Co., Ltd.

1638 Krung Kasem Rd. Bangkok

Tel. 23244
56523

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การประชุมคณะรัฐมนตรี

การประชุมคณะรัฐมนตรีตามปกติ ณ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๒๕๖๐ น. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้.—

๓. เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อเชื่อมการคมนาคมระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาวให้ได้รับความสะดวกและรวดเร็ว สมควรจะได้ดำริให้มีการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง เช่นเดียวกับสะพานพระราม ๖ โดยให้รถไฟและรถต่าง ๆ สามารถสัญจรไปมาได้ สะพานนี้จะช่วยให้ความสะดวกในการขนส่งติดต่อระหว่างกันรวดเร็วยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ และในชั้นนี้ควรจะได้ติดต่อกับรัฐบาลลาวว่า จะเห็นด้วยหรือไม่ และจะสมควรสร้างที่ใด

บัดนี้ กระทรวงการต่างประเทศรายงานว่า ทางฝ่ายรัฐบาลลาวเห็นดีและยินดีในการที่จะจัดสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงตามข้อเสนอแนะของฝ่ายไทย และเห็นว่าควรจะได้สร้างระหว่างหนองคายกับเวียงจันทน์

คณะรัฐมนตรีจึงมีมติมอบให้กระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณาคำเนิการต่อไป

LI RT

๒. เดิมคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ผู้มีบุตรอยู่ในอุปการะเป็นจำนวนมากนั้น นับว่าเป็นผู้มีภาระหนัก เพราะจะต้องช่วยเหลืออุปการะบุตรทั้งในด้านการเลี้ยงดู การศึกษา และการรักษาพยาบาล ฯลฯ ตามหลักมนุษยธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ไม่มีบุตรเป็นอันมาก และถ้าเป็นผู้ที่มีรายได้น้อยด้วยแล้ว ยิ่งก่อภาระให้เกิดความเดือดร้อนแก่ครอบครัวเป็นอันมาก จึงเห็นเป็นการสมควรจะได้จัดตั้งเคราะห์ช่วยเหลือผู้มีบุตรมาก เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระความเดือดร้อน ตามสมควรเท่าที่ดำเนินการจะทำได้ ในขั้นเริ่มแรกอันจะเป็นทางส่งเสริมให้บุตรของผู้มีบุตรมากเหล่านั้นได้รับการอนุเคราะห์ที่เกื้อกูลด้วยดียิ่งขึ้น จะได้เป็นกำลังอันดีของชาติสืบไปในอนาคตด้วย และได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติตั้งเคราะห์ข้าราชการและประชาชน ที่มีบุตรมาก และร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับการเงินให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณาคือไป

บัดนี้ กระทรวงการคลังรายงานว่า ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับบางประการ ในที่สุดได้ยกร่างพระราชบัญญัติและร่างกฎกระทรวงขึ้นใหม่ให้ชื่อว่า “ร่างพระราชบัญญัติตั้งเคราะห์ผู้มีบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๘๘” และ “ร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติตั้งเคราะห์ผู้มีบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๘๘” เสนอมา

อนึ่ง นอกจากนั้นกระทรวงการคลังได้พิจารณาจำนวนเงินที่จะต้องตั้งเคราะห์ขึ้นใหม่ด้วย โดยกำหนดตั้งเคราะห์ผู้มีบุตรตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไปตามเกณฑ์ใหม่ คงเป็นเงินประมาณ ๕๕๕ บาท

คณะรัฐมนตรีลงมติรับหลักการ

รวงทอง

วิเศษ

รส ชวนดื่ม
กำลังนิยม
ทั่วประเทศ

บริษัทไทยท่าจำกัด

1630 ถนนกรุงเกษม พระนคร
โทร. 23358, 24310

LI RT

๑๖

มหา
แมกนิม

มหา
แมกนิม

